

TimeOut

BARCELONA

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

ÚLTIMA PARADA

#564

12 - 18
DE SETEMBRE
2019

Arribem al final de
les onze línies del
metro per descobrir
un munt de motius
per fugir del centre

BADALONA

TRINITAT NOVA

CORNELLÀ

REINA ELISENDA

LA PAU

AVINGUDA TIBDABO

FONDO

LA SAGRERA

CAN COTAS

MOLINO

CAN ZAN

MÚSICA

31a edició

MERCAT

DE MÚSICA

VIVA DE VIC

Del 18 al 21 de setembre de 2019

2PRINCESES BARBUDES • A CONTRA BLUES • ADALA & THE SAME SONG BAND • AGORAPHOBIA • AIALA • ANNA FERRER • BAKANOVA • BALKAN PARADISE ORCHESTRA • BERZOSAX • BLOOD QUARTET • BOTTICELLI BABY • BUHOS • C4 TRIO • CARLA • CHROMA • L'EIX RADICAL • CLÀUDIA CABERO DUO • DA SOUZA • DEVA • DJ OGT • DORIAN • EL DILUVI • EL PETIT DE CALERIL • ENRIC CASASSES, MARIA MAURI I DANIEL ARIÑO • ESPALDAMACETA • EVA ARMISÉN I MARC PARROT • EXNOVIOS • FERRAN PALAU • FILHO DA MÃE • FILIPE CATTO • GATO PRETO • GEMMA ABRIE • GERTRUDIS • HANNAH WILLWOOD • HIJOS DEL TRUENO • ISEO & DODOSOUND • JAVIER RUIBAL • JO JET I MARIA RIBOT • JOAN GARRIGA I EL MARIATXI GALÀCTIC • JOAN MASDÉU • JORGE DA ROCHA • JOSEBA IRAZOKI • JULIANE HEINEMANN • KOERS • L'EMPERADOR • LA CHIVA GANTIVA • LA FADA DESPISTADA • LAGARTIJA NICK • LIDIA DAMUNT • LILDAMI • LINA_RAOUL REFREE • LORENA ÁLVAREZ • LOS AURORA & BAND DULDA • LUMI • MARCEL BAGÉS • PHICUS • MARCO MEZQUIDA • MARÍA GUADAÑA • MARIA RODÉS • MARIANNE AYA OMAC • MARTA KNIGHT • MARUJA LIMÓN • MATEO KINGMAN • MAZONI • MÉLODIE GIMARD • MICHELLE DAVID & THE GOSPEL SESSIONS • NICO ROIG • OS AMIGOS DOS MÚSICOS • P.L.I.N.T • PABLO LAPIDUSAS INTERNATIONAL TRIO • P.L.I.N.T. CONVIDA BEATRIZ NUNES • PALANKALAMA • PERE NAVARRO • RUMA • RUMBARISTAS • SIDE CHICK • SONAKAY • THE BOP COLLECTIVE • THE CRAB APPLES • THE SICK BOYS • XAVIER CALVET • YAWNERS

Sumari

Del 12 al 18 de setembre del 2019

Quim Gutiérrez **Cinema**, pàg. 30

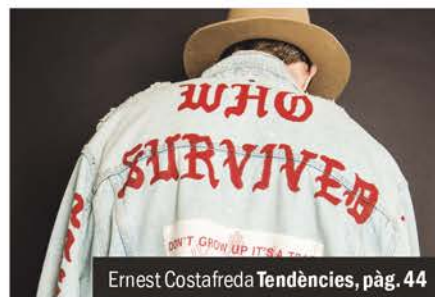
MÀRIA DÍAS

Lina_Refree **Música**, pàg. 36

La Escocesa **Art**, pàg. 40

Ernest Costafrada **Tendències**, pàg. 44

MÀRIA DÍAS

Reportatges

16. Anem fins al final

A quants finals de línia de metro heu estat? La Maria Junyent, sempre disposada a explorar nous confins, es va passar moltes hores sota terra per arribar fins a onze últimes parades de les línies del metro i els FGC. Ara, ens recomana el millor ques'hi va trobar.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 24. Coses per fer
- 30. Cinema
- 33. Teatre i Dansa
- 36. Música i Nit
- 39. LGBTI+
- 40. Art
- 41. Menjar i Beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Miracle! Els fets prodigiosos no són exclusius de les religions (pàg. 24), per sort. En aquest número us n'expliquem uns quants que ens ajuden a recuperar la fe en la vida. És el cas de Philippe Lançon (pàg. 12), l'escriptor que va rebre una bala durant l'assalt a *Charlie Hebdo* i va sobreviure per explicar-ho, i el d'Ata Kak (pàg. 37), el músic de Ghana descobert per una cinta de casset... vint anys després que la gravés. Amén.

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Marta Orriols,
Marc Pastor, Irene Solà i Víctor
Recort a @TimeOutBCN

Josmar

Un relat de Víctor Recort

A HORES D'ARA, les crispets ja són fredes i els elèctrodes fan gemegar de dolor en Josmar. El meu pare i jo riem, perquè el patiment d'algú altre, el patiment d'un tercer, sempre fa que els vincles entre dos mascles s'enforteixin. Una altra descàrrega: les cames del cantant fan figa i jo un glop a la Pepsi, que és aigualida i se m'enganxa al borrissol del bigoti. Encara en tinc, de borrissol, sí. Encara fan toros, a Barcelona, sí. No ens hi cal anar, al meu pare i a mi, no: preferim veure com pateix algú de la nostra espècie. Admirar l'udol ofegat d'un dels nostres iguals. Riure, però no *amb*, en cap cas *amb*.

Josmar, l'home de mil peus: tot i néixer com a criatura televisiva, a la petita pantalla, el cantant ara és un Godzilla de llum projectada a un multicine d'extraradi. La sala és pràcticament buida, fent de l'aire condicionat una amenaça ferma. Esternudo, em cauen els mocs, el gegantot encaixa una altra ració d'electricitat als glutis. Als glutis. De melic cap amunt, Josmar vesteix cuir negre.

De melic cap avall, el cantant resta seminuu. Deu ser aquesta, la versió més casta que hagi experimentat mai el subgènere del *torture porn*? Estem veient, mon pare i jo, BDSM per a catequistes?

Som dimecres, dia de l'espectador, però aquesta pel·lícula ens ha costat més de dos milions de les no-tan-antigues pessetes. Vull dir, que el Ministerio de Cultura ha concedit una subvenció de 13.435,38 euros a un llargmetratge de *cinéma vérité* on, entre altres fites, el futuròleg Paco Porras és lligat a una llanxa motora i arrossegat mar endins. D'aquesta postal en fa uns quants minuts, però: ara és en Josmar qui pateix les decisions pressupostàries de l'Estat. No et preguntis si Espanya ens roba: pregunta't quant i pregunta't per electrocutar a qui. De tot això, abans en deien no-ficció.

El corrent altern, com el xou, ha de continuar i continua. Amb el corrent, els crits. Si Josmar mor, és una

**Preferim
veure com
pateix
algú de
la nostra
espècie**

snuff movie. Si Josmar la palma, mocadors al vent i que ens portin una orella, que les crispets i la Pepsi se'ns han acabat. L'angúnia que quedi, ens l'empassarem sense guarnició. Josmar plora; és un delictes. Noto el meu pare incòmode, i m'hi projecto: estic incòmode. Ambdós hem arribat a l'epifania del *bully*, aquell instant màgic en què l'escarni que et delectava va massa lluny i ja no et queda esma ni per

esbossar un somriure protocol·lari. Josmar, mon pare, jo: només volem que la llum se'n vagi.

Fuig, llum. Fuig, llum, fuig.

D'aquesta postal en fa uns quants minuts, però. Comença el martiri a un altre monstre. El meu pare s'aixeca.

–Vaig a comprar més crispets –diu–, tu en voldràs?

→ La setmana que ve... 'Senglars' per Irene Solà

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Aprendre

Primer va ser l'Arca, ara és el **Tren de Noè**: del divendres 13 al diumenge 15 un tren pintat per artistes d'arreu d'Europa serà a l'estació de França per transmetre un missatge de consciència mediambiental.

'Vallar'

Sí, amb v: de la fusió entre beure, vi i ballar. Amb aquest neologisme parlem del **Rayos Uva Fest**; vuit hores de música al Teatre Victòria amb grups com Hidrogenesse i maridatge de vins. Alceu la copa el dissabte 14!

Flipar

La programació d'alguns centres cívics és al·lucinant. El del Fort Pienc acull l'expo de fotografia **The train, NY 1894**, un reportatge magnífic de Brian Young sobre vida subterrània i *graffiti*. A partir del dijous 12.

20 i 21 de setembre | Platja del Bogatell

Concerts de la Mercè d'Estrella Damm

Amb La Casa Azul, Dorian, La Pegatina,
Oques Grasses, Joan Dausà,
Da Souza i The Gramophone Allstars Big Band.

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Bàrbara Farré

Directora d'audiovisuals, 25 anys
@barbibari

El teu èxit ha estat fulgorant! Com t'ho has fet?

En acabar la carrera de cinema a l'ESCAC vaig presentar *La última virgen*, el meu primer curtmetratge que parla del sexe a l'adolescència. Va funcionar molt bé i va rebre premis al Festival de Màlaga, als Gaudí... Després, no tenia feina i vaig contactar amb artistes per fer videoclips *low-cost*.

Així vas conèixer la Rosalía.

Sí, quan vaig començar a treballar amb ella encara no era famosa. Vam fer un vídeo del seu disc *Los Ángeles*. I ara hem fet els videoclips de *F*cking Money Man*. Ella tenia molt clar què volia mostrar i jo n'he desenvolupat l'imaginari visual.

També has fet videoclips de Bad Gyal i Amaia.

Sí. En el cas de la Bad Gyal, amb *Internationally*, jo volia mostrar-la com una *celebrity* dels anys 2000, com una Britney Spears o

una Cristina Aguilera. En canvi amb l'Amaia, a *El relámpago*, em va inspirar més la seva personalitat i la seva música. En tot cas, jo el que faig és donar un punt de vista del que em transmet cada artista.

Un videoclip:
'Cellophane' de FKA twigs
Una pel·lícula:
'Kids' de Larry Clark i Harmony Korine

Quins projectes tens ara?

Estic com a directora audiovisual a la productora Story: We Produce i vull tornar a fer ficció. Estem desenvolupant el pilot d'una sèrie que parlarà d'adolescents, perquè és una etapa de la vida que et marca molt. A més, m'agrada fer cinema retratant realitats i aquesta és la més honesta que puc tractar.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Una noia en un bar critica algú:
–**Aquella? Aquella és més curta que 'la manga de un arado'.**

La mateixa noia li diu a la seva filla petita:

–**Seu bé mentre menges! Que sembles el romà aquell, en Neón.**

Al metge, una dona gran espera tанда llegint un atlas mundial:

–**Em va molt bé, perquè faig memòria i alhora aprenc: han canviat el nom de tot!**

Dos homes de mitjana edat:

–**¡Pues la verdad es que estuvo muy bien, el funeral!**

Una noia per telèfon en un dia plujós:

–**¡Tengo cuatro aplicaciones y en las cuatro pone lluvia!**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

[illegible]

... i fins a 100 espectacles de
teatre, música, dansa, circ i
cinema

www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitō** amb el suport de:

Maria Junyent
Cap de reportatges

FIGHT!

Manuel Pérez
Web en català

Anar en metro

(i la setmana que ve... Pallassos)

La ciutat subterrània

Sempre que arribo a una ciutat per primera vegada, visito els supermercats –especial atenció a les preferències en gustos de patates fregides– i la xarxa de metro: una ciutat paral·lela (un submon) que concentra en un espai atapeït les filies i fòbies de cada societat. Cap metro és igual en els seus entramats, olors, colors i músiques. Compareu els de Nova York, Londres, París i Barcelona: res a veure. Pel que fa als arguments més pràctics, el metro em sembla l'opció més ràpida i menys contaminant –després de cames i bicicleta– de moure's per la ciutat. En una urbs amb problemes evidents pel que fa a volum de cotxes i contaminació, el metro és una solució prou eficient. També és molt millorable: que defensi aquest transport no vol dir que m'agradi en absolut com treballa l'empresa que el gestiona. Però tot i això, tenim una bona xarxa que amb els anys s'expandeix (hola, L9 i L10!), que té una bona freqüència i que, comparable amb altres ciutats, és força agradable.

ORIOL MALET

'Zivisme' al metro, si us plau

Disculpeu la contradicció d'aquesta columna, però cap ciutadà mitjanament racional pot estar en contra del metro, i més si viu a una gran ciutat. Seria absurd oposar-s'hi. Imaginem Barcelona sense metro. On ficaríem els més de 400 milions de viatgers anuals? Ens surt una mitjana de més d'un milió de passatgers al dia. Podeu concebre tota aquesta gentada vagant pels carrers com zombis desorientats, omplint voreres, cafeteries de *brunch* i les piscines dels hotels? Seria un horrible malson com de pel·li de morts vivents que, com tothom sap, tenen l'educació justa per anar tirant i a l'estiu els embolcalla un tuf verdós de falta d'higiene. Per un moment penseu en els nostres cívics carrils bici obstaculitzats per adolescents malcarats que escolten reggaeton amb el mòbil a tot volum. Imagineu que un acordionista amb amplificador interromp una projecció de Godard a la Filmoteca per cantar *Devórame otra vez*. Seria terrible. Fins i tot els ciutadans de bé apreciem la seva funció.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Estricta control de plàstic, com a Nairobi

Des que les paguem a botigues, hem reduït el consum de bosses de plàstic, és evident. És una primera passa, però potser és el moment de fer la següent. Ens fixem en Kènia, que davant de l'enorme problema generat pels residus plàstics va aixecar l'any 2017 una de les normatives més estrictes del món contra l'ús de bosses de plàstic. La llei preveu presó i multes de fins a 30.000 euros per a qui en produeixi, vengui o simplement transporti. Potser sona una mica radical, però clar, els kenians abans feien servir 24 milions de bosses de plàstic al mes. Es podria implantar aquí una iniciativa semblant? ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

BELÉN
CUESTA

ADRIÁN
LASTRA

ÁLEX
GARCÍA

QUIM
GUTIÉRREZ

MIQUEL
FERNÁNDEZ

MARTA
NIETO

“La solvencia del elenco protagonista y la fuerza del guion elevan la película”

Diario Sur

“Una mirada ácida sobre la amistad, con unas notables interpretaciones”

Metrópoli - EL MUNDO

Litrus.

Una nueva oportunidad para su amistad

UNA PELÍCULA DE
DANI DE LA ORDEN

PRODUCCIÓN ALAMO PRODUCCIONES AUDIOVISUALES S.L. A CONTRACORRIENTE FILMS S.L. NEÓN PRODUCCIONES S.L. LITRUS AUDIOVISUAL A.I.E. DISTRIBUCIÓN TVE 7 TELEVISIÓN REGIÓN DE MURCIA CREA S.G.R.
BELÉN CUESTA ADRIÁN LASTRA ÁLEX GARCÍA QUIM GUTIÉRREZ MIQUEL FERNÁNDEZ MARTA NIETO DANI DE LA ORDEN GUION IVÁN FERRERO DIRECCIÓN DE FOTOGRAFÍA ALBERTO GUTIÉRREZ MONTAJE JOSE LUIS BERNAL AEC
PRODUCCIÓN MAURO PEDRAZA COORDINADOR DE PRODUCCIÓN JAVIER FERNÁNDEZ DIRECTORA DE CASTING JUANA MARTÍNEZ DIRECTOR DE CASTING JORGE MARÍN DIRECTOR DE CASTING RAÚL LASVIENES DIRECTOR DE CASTING ALFONSO RAPOSO DIRECTORA DE CASTING MARÍA PILAR ALVAREZ
DIRECTORA DE CASTING MARÍA FÁTIMA GONZÁLEZ DIRECTOR DE CASTING PUIG UCHÉ DIRECTORA DE CASTING MARTA BUCHACA DIRECTOR DE CASTING EDUARDO CAMPOY DIRECTOR DE CASTING PABLO JIMENO DIRECTOR DE CASTING ENRIQUE ORTUÑO DIRECTOR DE CASTING FERNANDO RIERA
DIRECTOR DE CASTING EDUARDO CAMPOY DIRECTOR DE CASTING RAÚL BERDONES ADOLFO BLANCO DIRECCIÓN DE DANI DE LA ORDEN

prime video

Alamo

NEONPRODUCCIONES

LITRUS AUDIOVISUAL A.I.E.

rtve

2

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

TV

13 DE SEPTIEMBRE
ESTRENO EN CINES

BCNQUIZ!

Estrangers il·lustres

Per Ricard Martín

Tenim paella, sol i platja i una estimulants vida cultural que atrau intel·lectuals i artistes d'arreu. Què en saps, d'ells?

1. Qui va escriure *Diari del lladre*?

- 01.** George Orwell, quan va viure com un captaire pels carrers de Barcelona.
02. Jean Genet. El llibre és una autobiografia novel·lada sobre el seu periple lumpen al Raval, quan se'n deia barri Xino.
03. Arantxa Sánchez Vicario, quan era andorrana: el llibre va sobre els seus problemes amb Hisenda.

2. Boom hispanoamericà

QUEMARZ

→ Aquí va escriure *El otoño del patriarca*.

LOLAS

→ De *La fiesta del chivo* a la de la Preysler.

RAZACORT

→ Argentí que buscava la continuïtat dels parcs.

IDENTI-KIT!

Quan va començar a sortir amb el futbolista menys estimat per l'afició de l'Espanyol i va fer una versió del Bolig per tu es va convertir en la jove de Catalunya.

Abans de venir a viure a Barcelona, quasi la multen: per anar en moto sense casc i per banyar-se en una font pública. No feia turisme de borratxera, sinó que rodava un videoclip.

3. Cert o fals?

→ El pianista James Rhodes, abans de decidir si anava a viure a Barcelona o a Madrid, va fer una ruta de braves i croquetes per cada ciutat per tenir les coses més clares.

4. Per què es va comprar Jackson Browne a pis a Barcelona?

- 01.** Perquè, com Rhodes, és un fanàtic de la tapa i la paella.
02. Perquè considera que Barcelona és un gran lloc per estar de vacances.
03. Perquè va venir a estudiar els himnes del rock català dedicats al procés i està esperant que s'acabi per vendre-se'l.

→ **SOLUCIONS:** 1. 2. Poc com ell van glosar amb tanta finesa l'irramon barceloní. El que narra en primera persona (prostitució, robatoris, indigència física i moral) fa semblar Jim Carroll i Limónov monstres d'espial. 2. Gabriel García Márquez va viure a Barcelona del 1967 al 1975. Vargas Llosa del 1970 al 1974. Viví al carrer Osi, cantoner amb Caponata, on residia Márquez. La seva amistat va acabar de cop: del cop de puny que li va ventar Llosa a Márquez el 1976 a Mèxic, diuen que per una dona. Des dels 60 fins als 80, CORTAZAR vivia temporades a Barcelona a casa d'amics. 3. RLS. Però no passa una setmana sense que el músic pluri el seu amor -unxíc acrític- per la tecla i el sol l'ibèrfs. 4. 2. El té a Gràcia: "Quan som a Espanya no treballem", diu. IDENTI-KIT: Shakira.

Si em perdo,
busqueu-me a...
La Biblioteca de
Catalunya

Borja Duñó
Cap de redacció

Entrar al recinte de l'Antic Hospital de la Santa Creu és com refugiar-se en un petit oasi enmig del bullici del Raval. M'agrada fer-ho pel passatge de l'Hospital, unes poques passes que preparen l'esperit pels petits i tranquils Jardins de Rubió i Lluch, on de vegades hi ha taules i cadires per

llegir a la fresca i uns escacs gegantins per jugar-hi de peu dret. Res comparable, però, a capbussar-se en un llibre dins les naus gòtiques de la Biblioteca de Catalunya. Sota la llum natural que aboquen les altes finestres, el temps s'escola com un líquid dens, més lentament.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

2x1 EN CÒCTELS TAN IRRESISTIBLES...

Amb la **Time Out Box Còctels 2x1*** podràs gaudir, amb un acompanyant, de dos còctels a preu d'un en **10** de les millors cocteleries de Barcelona.

* Pagaràs el còctel d'import més elevat

Time Out

Recollida a

 PANGEA
THE TRAVEL STORE

* Pagaràs el còctel d'import més elevat

PANGEA
THE TRAVEL STORE

SÈRIES

Los Gemstone

LA MILLOR SÈRIE per aterrar després de les vacances. John Goodman interpreta el pare d'una família que s'enriqueix gràcies al televangelisme, predicant el cristianisme mundialment. Amb el filtre de la comèdia, la sèrie ridiculitza el sector religiós més radical dels Estats Units tractant temes com l'homofòbia, el masculisme o el concepte caducat de família feliç americana. La paraula del Senyor està molt pervertida.

■ **Serielizados**
→ Disponible a HBO

Ben fet

En el món de les sèries, plegat de thrillers dramàtics, nens desapareguts i dramèdies *millennials*, el creador Danny McBride va al seu rotllo. *Eastbound & Down*, *Vice principals* i ara això. Humor destraler i molt ben afinat.

No cola

Pot irritar si no us deixeu portar per la gràcia hiperbòlica. El trio masculí testosterònic format per John Goodman, Danny McBride i Adam Devine sovint pot ser excessiu. Si no aprecieu l'humor gruixut, no hi entrareu.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Transpirar

Efecte físic degut a les pràctiques esportives que consisteix a excretar vapor d'aigua pel teixit orgànic (suar) i, al mateix temps, la seva derivació metafísica: una fuga de l'ésser (pirar) a través (trans-) dels porus.

3 RAONS PER LLEGIR...

EL COLGAJO Philippe Lançon

→ Anagrama. Trad. de Juan de Sola. 448 pàgs.
21,90 €.

1.

Els fets

Quan una bala et destrossa la mandíbula mentre li mostres un llibre de jazz a un company, a la redacció d'un setmanari satíric on col·labores, sobrevius de miracle a un atemptat, i et plantejes escriure un llibre sobre això, és molt fàcil caure en la pornografia. I és molt difícil fer literatura, com la que escriu Philippe Lançon, que era a la seu de *Charlie Hebdo* el 7 de gener del 2015.

2.

Els amics

La qüestió és triar uns bons companys de viatge. I no parlo només de la gent que et visitarà durant nou mesos d'internament, sinó d'una altra cosa. En el seu cas, va elegir *La muntanya màgica* de Thomas Mann, *Les cartes a Milena* de Franz Kafka i *A la recerca del temps perdut* de Marcel Proust. Els paral·lelismes que en fa amb la seva vida són brillants.

3.

La rancúnia

Seria fàcil caure-hi però no hi ha ni un mot que vagi per aquí. No hi ha odi, sinó por. Una por que aprèn a portar amb ell i que l'acompanyarà sempre. ■ *Andreu Gomila*

...QUE TE'LS BEURÀS AMB LA MIRADA

Descobreix les cocteleries i compra la teva Box per
19,95 €, abans no s'exhaureixin, a timeout.cat/box

TimeOut

Recollida a

 PANGEA
THE TRAVEL STORE

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

ART

Tallers oberts al Poblenou

Coincidint amb la Festa Major del Poblenou, més de vint centres artístics del barri obren portes i proposen exposicions, concerts, tallers i festes.

→ Diversos espais. De dj. 12 a dg. 15, de 10 a 20 h.
tallersoberts Poblenou.org

CINEMA

'Les invisibles'

El cicle *Accions i resistències* projecta *Les invisibles*, de Louis-Julien Petit, que trenca amb la invisibilització dels col·lectius de dones en situació de vulnerabilitat amb molt d'humor.

→ Plaça de Sant Felip Neri.
M: Jaume I. Dj. 12, 22 h.

XERRADA

Únic@s: Pablo Dobner

Cada dijous, al restaurant Plat Únic de l'hotel Yurbban Trafalgar es fa una trobada amb

NO T'HO PERDIS

POL GOREZIE / EL SANADOR (2019)

una personalitat barcelonina. En aquesta ocasió serà Pablo Dobner, CEO d'Erika Lust Films, que parlarà sobre la seva forma de tractar el cinema per a adults i dels seus projectes.

→ Yurbban Trafalgar.

M: Urquinaona. Dj. 12, 18.45

h. Inscripcions: press@yurbban.com.

MERCAT

Lost & Found

El mercat de segona mà de referència de Barcelona s'instal·la al Moll de la Fusta amb les seves paradetes plenes de roba, llibres, decoració i més sorpreses.

→ Moll de la Fusta.

M: Barceloneta. Dg. 15, d'11 a 22 h.

RECITAL

Poetry Slam

Paraula i interpretació, les claus per guanyar aquesta competició de poesia oral.

→ CCCB. M: Universitat.
Ds. 14, 18 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRIS NEGRO
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitalis Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Jordina Maestro, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripcions | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Diffusió controlada per:

PPD

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

TEMPORADA
2019/20

DANSA I TERRITORI

TERRITORIS COMPARTITS
PERSPECTIVES DIVERSES

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

JUAN CARLOS LÉRIDA
CHRISTIAN RIZZO
/ ICI-CCN MONTPELLIER

QUIM BIGAS

PEP RAMIS / MAL PELO

GN | MC GUY NADER
| MARIA CAMPOS

OLGA PERICET

CÈL·LULA #1
ALBERT QUESADA

EL MÉS PETIT DE TOTS

ANIMAL RELIGION
KARSTEIN SOLLI PRODUKSJONER
DADODANS
COMPAGNIE ACT2
INGER CECILE BERTRAN DE LIS

CONSTEL·LACIÓ
SOCIETAT DOCTOR ALONSO

HACER HISTORIA(S). Vol I III

THIAGO GRANATO
JUAN DOMÍNGUEZ

AFRICA MOMENT
COMPAÑIA AÍDA COLMENERO
NADIA BEUGRÉ

HOP FESTIVAL

ATENEU POPULAR DE
9BARRIS / QUIM GIRÓN

BIG BOUNCERS

ARACALADANZA

ANDRÉS CORCHERO

RAQUEL KLEIN

CIA. DANIEL ABREU
FERNANDA FRAGATEIRO
I ALDARA BIZARRO

SÂLMON< FESTIVAL

KUKAI DANTZA &
SHARON FRIDMAN

ROGER BERNAT

COMPANYIA BAAL

ROSER LÓPEZ ESPINOSA

LA INTRUSA

HÉLA FATTOUMI
I ÉRIC LAMOUREUX

CONSTEL·LACIÓ
LIA RODRIGUES

CIRC D'ARA MATEIX

AMER I ÀFRICA
JOEL MARTÍ
& PABLO MOLINA
JOAN CATALÀ
MUMUSIC CIRCUS

MARINA MASCARELL
AMB SKÅNES DANSTEATRE

BRUNO BELTRÃO
/ GRUPO DE RUA

ROBYN ORLIN
I ALBERT KHOZA

LA MANUFACTURE

Més informació entrades i abonaments a mercatflors.cat

Anem fins al final

No subestimeu el poder d'una T10: ens hem proposat recórrer les onze línies de metro i investigar què hi ha allà on s'acaben. Hem estat a Badalona, a Santa Coloma, a Cornellà i a barris de Barcelona lluny del centre. Agafeu un llibre i acompanyeu-nos!

Per **Maria Junyent** Fotografia **Scott Chasserot**

L1

FONDO

Fins al Fondo

Al vestíbul espacial del L9 de Fondo, que aquest desembre fa deu anys i que comparteix estació amb l'L1, sis ascensors amb estètica Batcova enlairen els passatgers fins a la cantonada de la rambla del Fondo i el carrer Beethoven, que s'endinsa cap a l'epicentre del barri: la plaça del Rellotge. Som a Santa Coloma, concretament en un barri on gairebé la meitat dels habitants són immigrants, principalment d'origen asiàtic. La immigració no és ni de bon tros un fenomen

recent: aquest racó ha estat històricament una terra d'acollida. Primer d'Andalusia, Múrcia i Extremadura i més tard del Pakistan i la Xina. Pel que fa a l'oferta del barri, es tradueix en supermercats com l'Afrika&Latina, just a la sortida del metro, amb kebabs per triar, i altres gastronomies de tot el món reunides en un espai que es pot fer fàcilment a peu. Si voleu descobrir la història del barri, consulteu el treball *El Fondo, cruïlla de cultures*, que va publicar la periodista Isabel Martínez el maig del 2019.

AVINGUDA TIBIDABO

Fantasia a Sant Gervasi

Del brogit de la plaça de Catalunya cap al centre del barri de Sant Gervasi-la Bonanova, en setze còmodes minuts de ferrocarril. És gairebé impossible no aixecar la mirada cap al pastisset nupcial de la Rotonda –la Torre Andreu– construït l'any 1906 per l'arquitecte Adolf Ruiz i Casamitjana i ampliat més tard per Enric Sagnier. Per continuar amb el modernisme, anem cap als Jardins de n'Altimira (Maó, 13), a deu minuts a peu des de l'estació. La història del lloc dona per sèrie de Netflix. L'Altimira que dona nom als jardins és el doctor Josep Altimira,

propietari de la finca durant poc més d'una dècada a finals del segle XIX, a qui s'adjudiquen relats fantàstics: que tenia un mico que li feia de criat, que tenia un estany de sardines que es preocupava d'omplir d'aigua salada, que al Cercle del Liceu li deien Conde de Montecristo... Quan hi aneu, fixeu-vos –a través de les reixes– en la sala hipòstila, de 36 columnes. Diuen que connectava amb unes galeries d'aigua navegables.

L7

L10

LA SAGRERA

La plaça definitiva

L'estació de La Sagrera és enorme; hi conflueixen les línies L1, L5 i les més recents L9 i L10. Sortim per les escales del carrer Garcilaso, cantonada amb la Meridiana. Quan deixem enrere els Jardins d'Elx i l'església del Crist Rei, de sobte el soroll de la ciutat queda enrere.

A poc més de cinc minuts de l'estació de La Sagrera hi ha una de les places més boniques i tranquil·les de Barcelona: la plaça Masadas. És dimarts, fa sol i són les 14 h. A les terrasses de Masadas, a l'ombra, hi ha la gent justa: hi ha vida, però també hi ha espai. Miro el menú del DM Bar Restaurant, un català-xinès amb una carta que combina plats asiàtics com la vedella amb salsa d'ostres amb tapes tan clàssiques com uns calamars a la romana. Continuo endavant i acabo a l'L que fan l'Empanat i l'Arrosat, el primer especialitzat en hamburgueses i tapes i el segon en cuina marinera, on per 7,5 euros faig el mig menú, amb beguda, postres i un arròs negre molt correcte. I amb la panxa plena surto a investigar el barri, del parc de la Pegaso –història de la lluita obrera– a la Nau Ivanow, l'espai de creació escènica instal·lat al barri.

Carrer de la Costa

25

L2

BADALONA-POMPEU FABRA Vacances al mar

El metro ens escupa a la plaça de Pompeu Fabra, al centre de Badalona i a cinc minuts d'unes platges menys massificades que les de Barcelona. Però abans, passem pel barri de Dalt de la Vila, enfilant-nos pel carrer de la Costa i passant per La Sargantana, restaurant cooperatiu de cuina de proximitat. Després d'un passeig silenciós pel passat badaloní, baixem cap al mar, direcció Ca la Tina (Magatzem, 73), meca dels entrepans, que

serveixen amb xampanyet: el vi gasificat de la zona. A quatre passes queda la platja dels Pescadors, amb aquella via de tren a primera línia de mar que fa maleir qui va decidir col·locar-la allà. Tornant cap a l'interior, el carrer del Canonge Baranera, passem pel Teatre Zorrilla, que estrena temporada el 27 de setembre amb *L'habitació del costat*, dirigida per Julio Manrique. Si voleu encertar amb el sopar, molt a prop hi ha el Caruso (Sant Miquel, 25), un italià casolà amb producte exquisit.

L4

LA PAU

Barcelona al límit

Una mitgera grisa i enorme dona la benvinguda a la sortida del metro de La Pau, a la rambla de Guipúscoa. Al costat, tres anuncis als afores: un per comprar pisos, un per vendre'ls i un metaanunci que ven espai per anunciar-se. La Pau és un dels barris amb menys renda per càpita de la ciutat, és el barri que recorda la lluita obrera, i és també un barri que reclama més atenció per part de l'Ajuntament. Això també és Barcelona. A quatre minuts a peu des del metro hi ha el Piramidón (Concili de Trento, 313), centre d'art contemporani instal·lat al barri l'any 1990 on hi conviuen setze estudis d'artistes en residència i una galeria d'art.

L6

REINA ELISENDA

El poble que va ser

A la sortida del ferrocarril es compleix el primer xoc de zona alta en forma de concessionari de Mercedes-Benz, però quedar-se amb un retrat de perfectes nens d'escola privada i mares vestides d'*haute couture* seria injust. A dos minuts hi ha el nucli antic de Sarrià i aquell aire quotidià del poble independent que va ser fins al 1921. Hi ha el mercat municipal a la placeta de Sant Gaietà, el Centre de Sarrià (l'Associació Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià), que també gestiona el Teatre de Sarrià, inaugurat l'any 1907, i que, a banda d'espectacles, també acull un cineclub i la projecció del Documental del Mes del DocsBarcelona. Tot això, a només vint minuts de la plaça de Catalunya.

L3

TRINITAT NOVA

Visca La Trini!

“¿La panceta la quieres pasadita, José Luis?”. Son les 10 del matí d'un dimecres, dia de mercadillo a Trinitat Nova, davant del mercat municipal. El José Luis, veí del barri, fa un glop curt de cafè amb llet i deixa la tassa a la barra: s'ha cremat. Les veïnes se saluden pel nom, la banda sonora és una barreja d'ofertes a euro, euro, euro, obrir i tancar de vanos, rodets de carro de la compra i xisclets de nens. Tot això, vida comunitària i de barri lluitador, passa al final de la mateixa línia de metro que s'atura a Catalunya, Liceu i Drassanes; epicentres del turisme. I què fer a la Trini, a banda de veure una Barcelona que no surt a cap guia? Deixar-se caure per l'Ateneu Popular 9Barris (Portlligat, 11), centre de creació centrat en el circ, o visitar la Casa de l'Aigua (Garbí, 2), un equipament centenari reconvertit en projecte comunitari per al barri, amb un munt d'activitats.

MOLÍ NOU/CIUTAT COOPERATIVA Blocs i històries

A un costat hi ha el manicomi, a l'altre, la Colònia Güell i, al mig, els barris de Molí Nou i Ciutat Cooperativa de Sant Boi, idèntics als de tants altres barris obrers del país, construïts en gran part durant el franquisme. Els hauràs vist abans desenes de vegades. L'abril del 2018 el periodista santboià Albert

Aguilera va publicar el llibre *Somnis, lluites i futur: la història de Ciutat Cooperativa i Molí Nou*, que reuneix entrevistes a 150 veïnes i veïns de tots dos barris. On també podeu consultar història dels barris, i de la resta de Sant Boi, és a la Biblioteca Maria Aurèlia Capmany, a tres minuts a peu de l'estació de ferrocarril. Si la passejada us ha fet venir gana,

podeu aturar-vos a la pizzeria Malatesta (Ventura Gassol, 1-3), restaurant bo i barat de cuina casolana.

L8

L5

CORNELLÀ

Alta cuina, Baix Llobregat

Pujo a la blava a Horta, crec que és la primera vegada a la vida que faig 22 parades de metro seguides i baixo amb un record de *Boyhood* al cos, com d'haver vist la gent envellir a temps real. Quan surto soc a Cornellà Centre, amb aquella sensació de teletransportació que dona el fet d'haver viatjat a través d'un túnel negre. Penso en els germans d'Estopa i en Jordi Évole, cornellanencs tots tres, i en una altra celebritat de qui m'han

parlat molt bé, el restaurant Plats (Mossèn Joaquim Palet i Bertomeu, 5). Pilotat pel cuiner Xavier Llanos, va obrir portes l'any 2005 i està centrat en la cuina creativa i d'autèntica proximitat: un dels mercats on compren gènere és el de Sant Ildefons. El menú de degustació (43,50 euros sense beguda), amb tres entrants i quatre principals. També hi fan menú diari (18,50 euros) amb plats com el bonítol amb callos de tonyina, tomàquet i ou, i el caneló amb xampinyons i pedro ximenes.

Restaurant Plats

L9

CAN ZAM

Tot això eren horts

El bust de Lluís Hernández, primer alcalde de Santa Coloma després del franquisme, dona la benvinguda a Can Zam. "Voldria una ciutat més amable amb els que hi viuen, més acollidora amb els que venen de fora, més humana i comprensiva per a tots", es llegeix a la inscripció. Per davant, el Parc de Can Zam, una extensió d'onze hectàrees de verd que arriba als peus del Besòs. Can Zam rep el seu nom d'un dels masos que històricament hi havia a aquesta zona d'hortos i terra fèrtil que sembla que ho vol tornar a ser: a quatre passes de l'estació, al carrer de Francesc Macià, on encara hi ha alguna caseta baixa amb descontrol floral, l'Ajuntament hi està construint un hort urbà per a jubilats i aturats.

L11

CAN CUIÀS

La ciutat ampliada

Faig el transbord de verda L3 a verda L11 a Trinitat Nova. Som quatre gats al vagó i a Can Cuiàs -Montcada i Reixac-, última parada, només hi quedo jo. A més a més, literalment, perquè aquesta línia no té conductor. Quan surto, la mateixa solitud. Carrers buits, soroll de cotxes de lluny. Edificis construïts molts d'ells als anys 70, quan es va urbanitzar aquesta zona propera a la Ciutat Meridiana. Al fons del carrer de la Circumval·lació hi veig unes lletres grosses, verdes i enormes que no són les de Hollywood sinó les del Mercadona, que presideix el centre comercial Can Cuiàs. Davant la mandra d'entrar-hi, m'aturo d'esquena al formigó i observo com l'herba es fa lloc entre les rajoles de la vorera.

No seràs més a prop

Cornellà de Llobregat

Sant Cugat

però et costarà menys
diners arribar-hi

NOVA TARIFA METROPOLITANA

MOU-TE PELS 36 MUNICIPIS DE
LA METRÒPOLIS DE BARCELONA
PAGANT NOMÉS 1 ZONA

Badalona
Badia del Vallès
Barberà del Vallès
Barcelona
Begues
Castellbisbal
Cerdanyola del Vallès
Cervelló
Corbiera de Llobregat
Cornellà de Llobregat
Esplugues de Llobregat
Gavà
L'Hospitalet de Llobregat
Molins de Rei
Montcada i Reixac
Montgat
Pallejà
La Palma de Cervelló
El Prat del Llobregat
Ripolllet
Sant Adrià de Besòs
Sant Andreu de la Barca
Sant Boi de Llobregat
Sant Climent de Llobregat
Sant Cugat del Vallès
Sant Feliu de Llobregat
Sant Joan Despí
Sant Just Desvern
Sant Vicenç dels Horts
Santa Coloma de Cervelló
Tiana
Torrelles de Llobregat
Viladecans

RESERVA ARA

Un tast de tot el que pots comprar a timeout.cat

Hotels amb DO

Què és? Hotels emblemàtics de la ciutat acullen tastos de vins amb denominació d'origen catalana.

Per què hi heu d'anar? Perquè a cada hotel podreu assaborir sis copes per només 15 euros.

Per què és exclusiu? Un professional guiarà cada tast i us descobrirà principis bàsics i consells pràctics del món del vi. Una autèntica *masterclass* en un entorn de luxe.

→ Del dl. 16 al dg. 22. Tastos: 15 €. timeout.cat/hotels-do

Del cep a la copa

Què és? Una visita a una de les vinyes més emblemàtiques de Família Torres.

Per què hi heu d'anar? Perquè descobrireu les singularitats de cada raïm, comparant el mateix fruit amb un tast d'alguns dels quatre vins més exclusius i reconeguts del celler.

Per què és especial? En acabar assaborireu un dinar de cuina mediterrània amb Montserrat a l'horitzó.

→ Finca el Maset. Dg. a les 11 h. Fins al 22 de setembre. 58 €.

Matí de verema

Què és? Un taller al celler de Família Torres on explorareu les curiositats de la verema i sentireu aquesta tradició de llarga història vinícola a les vostres mans.

Per què hi heu d'anar? Perquè també assaborireu un aperitiu a base de productes de proximitat que podreu maridar amb dos vins.

Per què és especial? És una oportunitat única per viure de ben a prop aquesta experiència cultural de la mà de professionals.

→ Finca el Maset. Ds. a les 10.30 h. Fins al 21 de setembre. 38 €.

Tast de vi i formatge

Què és? Un recorregut molt especial per les vinyes de Família Torres al Penedès acompanyats d'un guia expert.

Per què hi heu d'anar? Hi podreu tastar quatre varietats de vins maridats amb quatre formatges ben deliciosos: brie, semicurat, curat i blau.

Per què és especial? Perquè és una oportunitat única per explorar el llegat vinícola del celler i descobrir quatre dels seus vins.

→ Finca el Maset. Ds. i dg. a les 11.30 h. Fins al 3 de novembre. 38 €.

Time Out Box Còctels

Què és? Una nova box perquè gaudiu amb qui vulgueu de deu experiències coctel·leres úniques.

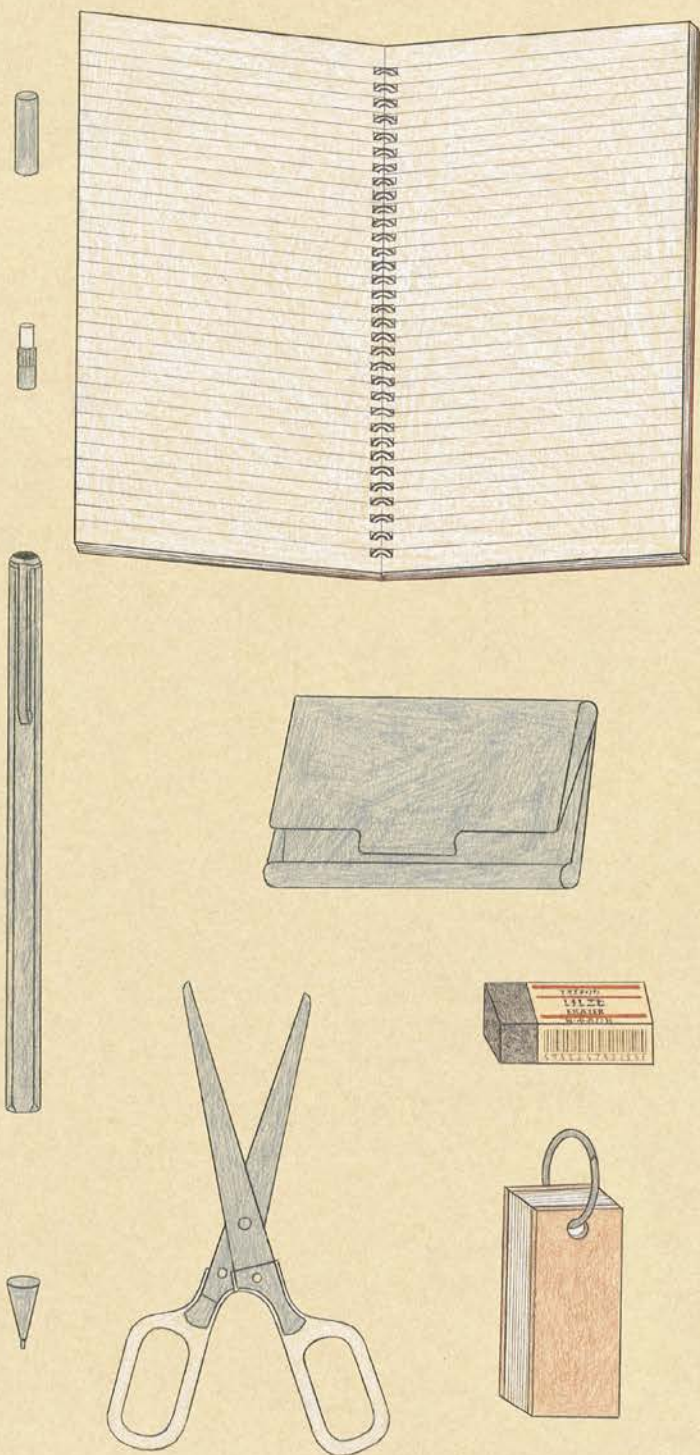
Per què l'heu de tenir? Us portarà, en parella, a deu dels millors temples coctel·lers de Barcelona i podreu gaudir d'un còctel cada un pagant només la meitat del preu.

Per què és especial? Perquè per només 19,95 euros tindreu un 2 x 1 en una selecció de locals que us sorprendran, escollits entre els millors de la ciutat, amb còctels increïbles i inigualables.

→ timeout.cat/box

Teatre, música, gastronomia... Troba les millors entrades a timeout.cat/reservabcn

BACK TO SCHOOL

MUJI
無印良品

Explorem materials i mètodes de fabricació per aconseguir el millor producte final al millor preu. Per això, treballem dia a dia amb l'objectiu d'obtenir la màxima satisfacció dels nostres clients amb tota la nostra gamma de productes. Perquè, a MUJI, tenim clar el nostre propòsit: ajudar-te en el dia a dia, tant en l'estudi com en la feina.

Passeig de Gràcia, 21
Rambla Catalunya, 81
Centre Comercial L'Illa Diagonal
muji.com

Coses per fer

ANNA MAS

Qüestió de fe

La Nit de les Religions, punt de trobada de les creences de la ciutat. Per Erica Aspas

PARLAR DE RELIGIÓ és més que parlar de creences; és cultura, història, tradició, però també conflicte. Des de fa segles, les religions sembla que ens separen, però si dediquem una mica de temps a conèixer-les, segur que descobrim elements que ens fascinen i que ajuden a respectar-les i a respectar-nos més.

L'Audir –Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós– impulsa la quarta edició de La Nit de les Religions amb activitats organitzades per més de 50 comunitats i entitats. Des de tallers a concerts, meditació i visites guiades a obres de teatre i tastos gastronòmics. Per exemple, si parlem de catolicisme, a la parròquia de Sant Pau del Camp faran una introducció a la història del monestir benedictí, amb concert de música sufi; a Sant Pere de les Puel·les veureu què és la dansa contemplativa i a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola hi haurà cinefòrum amb la projecció de la pel·lícula *Baraka*. D'altra banda, a l'església evangèlica de Betlem es presentarà el llibre *Solo un Jesús marica puede salvarnos*, de Carlos Osma, amb concert de gòspel. La Fe bahà'í és originària de l'Iran, però

DE QUÈ VA...

Dos dies per conèixer les religions que conviuen a Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per trencar mites i prejudicis.

→ Diversos espais. Ds. 14 i dg. 15. audir.org/
lanitdelesreligions

allà està prohibida per heretge. A Barcelona existeix una comunitat bahà'í on us explicaran els seus principis. També podeu escollir fer una sessió de ioga amb una xerrada sobre hinduisme; assistir a un recital musicat de poesia sufi, i aprendre a fer el pa *halot* al taller que organitza la comunitat jueva progressista Bet Shalom.

També hi tindran presència altres tradicions precristianes, com el paganisme i la Wicca celtibera, i conviccions com l'ateisme. Els Ateus de Catalunya

proposen una xerrada sobre el paper de l'ateisme a la societat del segle XXI i un debat sobre el 25è aniversari de l'associació. ■

Més plans a timeout.cat/setembre

NO T'HO PERDIS

Balla, salta, patina!

INSPIRAT EN EL Roller Dance d'indrets com Venice Beach i Nova York, l'Skate Love Barcelona programa quatre dies de música, tallers, exhibicions i ball, tot sobre les quatre rodes dels patins. A l'escola Dance EsCool és on tenen lloc les classes magistrals i els tallers que impartiran, el divendres 13, patinadors internacionals com Beto 'Mooncricket' Lopez, Cecile Klaus i Laurence Sabas. A la nit, la gran Skate Love Disco convertirà el Poble Espanyol en una pista de patinatge a ritme de funk, soul, hip-hop, house i pop, amb una competició oberta al públic en diferents categories i xous de professionals, com Pere Marsinyach, un dels millors patinadors de casa nostra. Prepareu-vos per al·lucinar amb l'exhibició del segon del món de patinatge artístic i tretze vegades campió d'Espanya!

Dissabte, la Beach Party es farà a la platja dels Pescadors de Badalona, amb *food trucks*, zona de mercat i de joc, DJ, exhibicions, ball i tallers, un d'ells de Pere Marsinyach. Diumenge, tots cap a l'Skate Park de la Mar Bella, on tindrà lloc l'Skate Park Love: dues classes de dues hores i exhibicions, i una jornada gastronòmica de cloenda, amb paella i begudes a La Barca d'Adrià, a Sant Adrià. ■ E. A.

DE QUÈ VA...

Festival de música sobre rodes (de patins).

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè, si us apassiona el patinatge, aquí veureu els millors.

→ Diversos espais. De dj. 12 a dg. 15. A partir de 75 €.
skatelovebcn.com

IRENE FERRI

**EXPOSICIÓ
A EL BORN CCM**
13.06.2019 - 13.10.2019
Elbornculturalimemoria.cat

RODADA

EL COMBAT PER UNA NOVA CULTURA

IVAM
GENERALITAT VALENCIANA

**EL BORN
CCM**

Ajuntament de
Barcelona

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Rootsound Fest

Arriba la primera edició del Rootsound Fest, un cicle de concerts que programa figures del so d'arrel nord-americana. Obrirà el cicle el cantant i compositor Matt Woods, que presentarà el seu últim disc, *Natural disasters* (2019).

→ Rocksound. M: Marina. Dv. 13, 21 h. 15-18 €.

RECITAL

Salva Soler

Aquesta sessió de Terrats en Cultura comptarà amb el do de la paraula de Salva Soler i els vins Denominació d'Origen Catalunya.
→ Barri d'Hostafrancs.
Dv. 13, 19.30 h. 18 €.

RUTA

Entre murs

La Setmana del Llibre en Català proposa l'itinerari pel Gòtic amb Marta Segura, autora de la novel·la negra *Entre murs*.
→ Av. de la Catedral.
M: Jaume I. Dv. 13, 18 h.
lasetmana.cat.

CLUBS

Algar & Soy una pringada

Si la seguiu a les xarxes ja sabeu com són les sessions de Soy una pringada: èxits dels 80 i 90, *petardeo* i karaoke!
→ Razzmatazz. M: Marina.
Dv. 13, 1 h. 16-18 €.

ON TROBO LA MEVA
REVISTA TIME OUT?

Descobreix els més de
150 punts a Barcelona

Entra a surtalcarrer.timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Dissabte

FESTA

Nits de Ball

Al setembre, Mercantic proposa nits de ball i cinema a la fresca. Aquesta setmana toca tango, amb milongues i empanades argentines, i la projecció de *Big fish*.
→ Mercantic. Sant Cugat. Ds. 14, 21 h. 13-15 €.

RUTA

La Barcelona trans

Leopold Estapé guia aquesta ruta que reconstruirà l'aportació que han fet al llarg dels anys referents trans com Ocaña, Jean Genet i Sonia Riscalco.
→ Centre LGTBI. M: Poblesec. Ds. 14, 18 h. Gratis.

All Those Food Market

Si us agrada menjar i beure bé, no us perdeu una nova edició d'aquest mercat dedicat als productors locals i artesans, amb activitats infantils i tallers i tastos per a adults. Cita imperdible!

→ TNC. M: Glòries. Ds. 14, d'11 a 23 h, i dg. 15, d'11 a 20 h. 3 €.

Diumenge

'Diari de bosc'

Joan Vall presenta el documental sobre Can Ginebreda, un bosc ple d'escultures eròtiques de Xicu Cabanyes.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 15, 16.30 h. 4 €.

MÚSICA

L'Hora del Jazz

Segona sessió del festival amb els concerts d'Elisabet Raspall i Benet Palet Duet i de Joel Moreno Codinachs Quartet.
→ Plaça de la Vila de Gràcia. M: Fontana. Dg. 15, 17 h. Gratis.

CLUBS

Brunch-In the Park

Maceo Plex és el cap de cartell, però també hi seran Daniel Avery, Denis Sulta i Jennifer Cardini entre altres.
→ Parc de la Trinitat. M: Trinitat Vella. Dg. 15, 13 h. 25 €.

Tot és disseny.

Una cadira, un vestit, un cartell... què no ha estat dissenyat? Des del Museu del Disseny us convidem a reflexionar sobre el valor i la influència del disseny en les nostres vides amb exposicions, esdeveniments, visites guiades i activitats familiars al servei de la recerca i la difusió del coneixement.

De dimarts a diumenge,
de 10 a 20 h

**Museu del Disseny
de Barcelona**

Plaça de les Glòries

#museudeldisseny

Museu del Disseny
de Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

L'espai de joc canvia

ÉS EL MONSTRE de l'ombra de *Stranger things*? Ho sembla, però no. És un pop gegant i és el protagonista del nou espai de jocs del Parc de la Pegaso, al barri de la Sagrera. Un pop metàl·lic amb tentacles que són tobogans i un cap amb cordes i passarel·les per on els nens poden grimpar i lliscar. L'espai es va inaugurar fa unes setmanes i forma part del Pla del joc a l'espai públic que va engegar l'Ajuntament per millorar l'estona d'esbarjo de la canalla i estimular una activitat lúdica diferent, desterrant els parcs arcaics que encara hi ha

per la ciutat i apropant-se més als models europeus. El Pla es va iniciar amb el parc de la plaça del Sol, segueix a la Sagrera i està previst que arribi també al Parc Central de Nou Barris –amb una gran balena– i a l'Eixample, amb orenetes.

A més d'aquest imponent pop, hi ha més elements segons les edats dels nens, com una zona tova, un petit llit elàstic, gronxadors niu i passarel·les, tot amb reminiscències del món marí. És la primera remodelació de la ciutat que s'ha fet a partir

d'un procés de participació amb 200 nens i nenes de sisè de primària de les escoles de l'entorn –Congrés-Indians, Pegaso i Turó Blau–. Hi ha petites coses a polir, com afegir zones d'ombra, però el parc ha guanyat en modernitat. ■ Erica Aspas

EL TOP 3

Després de classe

Kids & Teens

→ A tots els centres Swing Maniacs.
swingmaniacs.com
Circ, ballet, teatre musical, hip-hop, jazz, ioga, swing, dansa creativa... Els vostres fills i filles es passen el dia ballant? Canalitzeu el seu talent i la seva energia amb els cursos que organitza Swing Maniacs als seus centres de Gràcia, Sants-Les Corts, el Poblenou i Sant Andreu. Les classes van per edats –d'1 any fins als 17– i algunes s'imparteixen en anglès. Apunteu-vos-hi perquè comencen el 16 de setembre!

Robòtica

→ Centre Cívic Josep Maria Trias i Peitx.
M: Collblanc. Dimecres. 57 €.
CreaTIC organitza aquests monogràfics de robòtica Legowedo –crear robots amb peces Lego– per a estudiants de primer fins a tercer de bàsica, i de robòtica educativa per a petits de quart fins a sisè de bàsica.

Mans manetes

→ La Violeta de Gràcia. M: Fontana. DI. o dc., de 17.30 a 18.30 h. 135 € amb material inclòs. Per a nens de 4 a 10 anys.
En aquest taller els petits experimentaran amb diferents tècniques i materials com la pintura, el dibuix, el collage, el fang i el paper maixé amb contes i poemes de la tradició cultural catalana com a font d'inspiració.

DE QUÈ VA...

Nou espai de joc del Parc de la Pegaso.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per ficar-vos dins del pop i lliscar pels seus tentacles.

→ Parc de la Pegaso.

M: Fabra i Puig. De 10 a 21 hores.

Descobreix 7Fun!

Voleu compartir un dia d'escalada, realitat virtual i reptes increïbles en família? El 14 de setembre obre un nou centre d'oci a la vostra mida!

SI SOU AMANTS de les emocions fortes, us agraden els jocs físics, posar-vos a prova i, a més, fer-ho en família, hi ha un paradís esperant-vos: es diu 7Fun, fa 2.000 m² i compta amb autèntiques joies lúdiques per descarregar adrenalina a dojo. A la terrassa podreu tocar el cel després d'escalar el seu impressionant rocòdrom a l'aire lliure i a dins podreu canviar l'arnès per ulleres de realitat virtual en cinc simuladors que tallaran la respiració fins i tot als més atrevits. I, a més, us encantarà el disseny, tota una festa sensorial, obra de la interiorista Silka Barrio.

Vies reals i virtuals!

Ubicat a l'aire lliure, a la terrassa superior del centre, trobareu el rocòdrom. Fa 25 metres d'amplada per 9 d'alçada, ofereix deu vies totalment equipades, és un espai seguríssim per aprendre o perfeccionar l'escalada, amb vies per a tots els nivells, i un lloc de competició en tota regla. A més, cal dir que és preciós! Els més atrevits heu de provar el bloc, de quatre metres i mig d'alt (i tranquils, perquè la superfície de caiguda està coberta per un matalàs!).

I si el que voleu és viure una aventura virtual, a l'espai Immotion VR podreu viure

una experiència immersiva muntats en una moto de carreres, viatjant a l'espai per lluitar contra alienígenes invasors o sentint la màgia brutal del cine VR. No us ho perdeu!

Amb enginy i audàcia

Els més petits de la casa també tenen els seus espais a mida. Poden escalar al Funnyclimb, ideal per perdre la por de les altures i guanyar confiança mentre es van superant nivells de dificultat. A més, al·lucinaran en endinsar-se al Ninjaplay, un original laberint fet amb matalassos i materials tous d'on només en podran sortir si superen els reptes amb què aniran ensopegant pel camí. Una passada!

DE QUÈ VA...

La inauguració de 7Fun (el dissabte 14 a les 18 h), un nou centre de diversió per a totes les edats.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè flipareu amb un rocòdrom impressionant entre moltes altres coses!

→ 7Fun. Centre Comercial SOM. Av. de Rio de Janeiro, 42. M: Lluçmajor.
T. 93 253 90 14.
7funcenter.com

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Quim Gutiérrez

TÉ MOLTES COSES bones en perspectiva. Per exemple, una sèrie de Netflix dirigida per Nacho Vigalondo, a partir del còmic *El vecino*, sobre la vida quotidiana d'un superheroi que serà la bomba. Aquest divendres el veurem a *Litus*, adaptació de l'obra de teatre de Marta Buchaca que dirigeix Dani de la Orden, a qui recordarem per comèdies romàntiques com *Barcelona, nit d'estiu*. Aquí firma un canvi de registre.

La història de *Litus* dibuixa l'absència d'un personatge que és mort. Tu interpretes el Toni, el seu germà. Com parla del dol?

La pel·lícula parla de com de difícil és assumir el suïcidi d'algú, més encara quan es tracta d'una persona que no ha presentat cap simptomatologia, ni ha donat cap pista de trobar-se malament. El *Litus* era un paio encantador, carismàtic. Segur que hi havia alguna cosa que no funcionava, però ningú no sap què era. Quan els seus amics es reuneixen per recordar-lo s'adonen que és probable que en realitat no el coneguessin. Es diuen coses insultants i doloroses, però necessàries perquè cadascú comenci a desmitificar-lo.

Què conserva de l'obra de teatre?

Hi ha una dinàmica narrativa que és escènica, una visió de l'espai. Però crec que són convencions molt diferents, que admeten

canvis. Jo no vaig veure l'obra de teatre, però li vaig demanar al Dani d'aprofundir una mica més en el tema, perquè em feia l'efecte que les justificacions que es donaven no arribaven a explicar bé el conflicte, i sobretot no s'hi formulaven les preguntes de veritat. Jo volia que ens preguntéssim de debò què li va passar al *Litus*. És un treball que vaig fer freqüent amb el Dani i del qual estic molt content.

En Dani és conegut com a director de comèdia. Li ha estat fàcil canviar de gènere?

El tema obre tantes arestes que era impossible sortir del drama. El curiós del cas és que la gent, quan veu la pel·lícula, riu. Sempre que una història tracta qüestions xungues tenim una tendència natural a buscar moments

d'oxigen i de distensió. Jo soc molt partidari de fotre'm en personatges foscos fins al fons.

En aquest sentit, ha estat un viatge exigent?

Sí, ha estat un viatge espectacular. Però és que a mi em diverteix molt això. No em fa por, estic molt bé del cap, així que puc investigar les parts més complexes de l'ànima humana, els desitjos ocults. El millor del Toni és que és un personatge sense salvació possible. Sap que s'immola i que no en sortirà ben parat. És valent i covard. Viu una fase gens alegre de la seva vida. A mi aquest contrast m'agrada,

perquè jo en canvi soc una persona molt alegre, tinc uns índexs de felicitat molt alts i una capacitat de resiliència elevada. ■

"Tinc uns índexs de felicitat molt alts"

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Un palestí i una jueva tenen una relació adúltera a Jerusalem.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És un thriller romàntic de primer ordre.

→ Dir. Muayad Alayan (Palestina i Holanda, 2018). 131 min.

Los informes de Sarah y Saleem

COM EN EL cinema d'Asghar Farhadi, el relat es desencadena segons un efecte dominó, provocat per una situació accidental –un flirteig, una baralla, una denúncia– que farà sortir a la llum un tsunami de dubtes, dilemes, secrets i mentides que relligaran la mirada dels personatges. Si a *Nader y Simin, una separación* o *El viajante* aquesta escena capital es produïa en un fora de camp, i se'ns privava de la veritat per enfonsar-nos en espais d'intensa ambigüitat moral, el film de Muayad Alayan opta per la literalitat. El drama que proposa és tan visible, impregna de tal manera les estructures socials, que el cas d'adulteri entre la dona d'un

militar israelià i un repartidor de pa palestí es transforma en símbol transparent del conflicte entre els dos pobles. Cada gest, cada ocultació, cada racó de la trama, es torna de sobte polític, perquè no hi ha res que no ho sigui en un lloc on l'ocupació d'un territori i la defensa d'un altre dibuixen un mapa de repressió i racisme. El problema de la pel·lícula d'Alayan és que no sap quan deixar de cremar la metxa, i es deixa portar per una certa addicció als girs de guió i l'entortolliment de la trama que, finalment, perjudica el seu discurs, molt ben formulat en la primera meitat del metratge i desubicat en el seu desenllaç. ■ **Sergi Sánchez**

Q&A

Muayad Alayan: les fronteres d'una ciutat

EL DIRECTOR PALESTÍ ens parla de les situacions de tensió que va viure durant el rodatge de *Los informes de Sarah y Saleem*. L'acció ens situa a Jerusalem.

Creus que la ciutat és un personatge més d'aquesta història?

Absolutament. És molt més que un escenari. És un lloc ple de fronteres geopolítiques i

Vau tenir molts problemes durant el rodatge.

Fer una pel·lícula a Palestina sempre és difícil. Per exemple, vam rodar durant les manifestacions i els aldarulls de l'estiu del 2017, en què la policia va assassinar civils i van prohibir

l'entrada a la ciutat de part de l'equip palestí. I quan l'Armada israeliana va envair Betlem, nosaltres hi érem, i ens van detenir.

La pel·lícula comença amb el relat d'un adulteri. Com esdevé un film polític?

Aquí tot és polític, encara que no ho vulguis. Fins i tot quan et rentes les dents fas política. Volia fer una pel·lícula d'amor, però en el moment en què obres la finestra de l'habitació ja et trobes amb una realitat més forta. ■ **J.L.**

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

QUIENA HIERRO MATA

Després de dirigir una cinta de terror satànic com *Verónica*, Paco Plaza ens desafia amb un thriller visceral ambientat a les costes gallegues.

LA VIRGEN DE AGOSTO

Jonás Trueba va rodar aquesta pel·lícula durant les festes d'estiu de Madrid, entre la gent, els balls populars i l'olor de triperia fregida.

ÉRASE UNA VEZ EN... HOLLYWOOD

Té els seus partidaris i els seus detractors. Nosaltres ens inclinem a pensar que és una obra mestra. Ens al·lucina l'habilitat que té Tarantino per reescriure la història.

IT: CAPÍTULO 2

Estàveu desitjant tornar a veure aquell pallasso diabòlic de les clavegueres que en una nit de pluja es va menjar un nen amb impermeable groc.

Litus

DE QUÈ VA...

Un noi s'ha suïcidat. Sis amics es retroben a casa seva per recordar-lo.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per un grup d'actors impressionants.

→ Dir. Dani de la Orden (Espanya, 2019). 85 min.

DESPRÉS DE CONVERTIR-SE en un dels directors més exitosos de la taquilla espanyola gràcies a la comèdia *El mejor verano de mi vida*, Dani de la Orden canvia de registre per abordar un drama generacional que té l'origen en una obra de teatre de Marta Buchaca, sobre la pèrdua i totes aquelles coses que queden per dir. La pel·lícula segueix l'esquema d'un relat de retrobament entre amics que acaben espolsant els draps bruts que han fet que les seves relacions es deteriorin. En aquest cas, la mort d'un dels membres del grup serà el detonant perquè la tensió es vagi incrustant en l'ambient fins que cadascú es tregui de sobre la careta de les aparences i deixi sortir tots els retrets que havien quedat silenciats. *Litus* parla de les diferents maneres d'afrontar el dol, de la incapacitat d'assumir responsabilitats en l'edat adulta, de les poques habilitats emocionals i de la immaduresa masculina. Ho fa de manera fresca, espontània i sense impostures, sobretot gràcies a un grup d'actors magnífics. ■ Beatriz Martínez

En mil pedazos

DE QUÈ VA...

L'escriptor James Frey mira de desintoxicar-se.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Billy Bob Thornton protagonitza una sucosa trama secundària.

→ Dir. Sam Taylor-Johnson (Estats Units, 2018). 113 min.

'EN MIL PEDAZOS' és el tipus de film que es recrea en les misèries de la rehabilitació. El llibre en què es basa va ser tot un fenomen editorial, convertit en tempesta literària quan alguns elements autobiogràfics incorporats pel seu autor, James Frey, van ser desacreditats. El film no busca ser una història real i fuig d'interpretacions literals, tot i que segueix la història de Frey en el seu període de rehabilitació, entre enfrontaments plens de fúria amb el personal de la clínica i cabassos de detalls escatològics. Billy Bob Thornton dona vida al company addicte en una sucosa història secundària. Hi trobem curiosos llampecs creatius del director, però en general opera de manera cruel, directa i sense aventures, com si el tema fos massa seriós per jugar amb l'estil. No hi ajuda que el personatge de Frey –interpretat per Aaron Taylor-Johnson– sigui tan desagradable, fins al punt que rebutja qualsevol intent d'acostar-t'hi. Per dignes que siguin els temes, el resultat costa una mica d'empassar. ■ Phil de Semlyen

EL MILLOR DE LA CARTELLERA ALTERNATIVA D'AQUESTA SETMANA

7 Bohemian Rhapsody

Sort en tenim, dels Cinemes Texas, els que ens perdem les pel·lícules en cartellera. Si us vau quedar amb ganes de cantar Queen, aquesta és la vostra! → Cinemes Texas. Consulteu els horaris. 3 €.

6 Desconnectats

Mireu d'anar cap a les Terres de l'Ebre amb transport públic i ja ens ho explicareu. El documental de Tony Royo parla de política, territori i transport. → Filmoteca. Dimecres 18. 18.30 h. 4 €.

5 Encuentros en la (...)

No hi ha millor cinema a la ciutat per veure un hit com *Encuentros en la tercera fase* de Steven Spielberg que el Phenomena. Correu, mitòmans. → Phenomena. Dijous 12. 15.20 h. 8 €.

4 90 anys de Mickey (...)

Rourke? No! Mouse. El ratolí preferit de la humanitat fa 90 anys i això mereix una celebració. Aquí la teniu, una hora de les millors aventures. → Filmoteca. Dissabte 14 i diumenge 15. 17 h. 3 €.

3 Lunas de hiel

Dins del cicle que la Filmoteca dedica a Roman Polanski, hi veurem aquesta perillosa història d'intrigues sexuals, negra i opaca com el petroli. → Filmoteca. Dimarts 17, 17 h, i dijous 19, 21.30 h. 4 €.

2 Europa

Sempre és bon moment per recuperar la visió del Vell Continent que té Lars von Trier, o potser la que tenia l'any 1991, quan es va estrenar. Prepareu-vos per patir. → Cinema Maldà. Consulteu els horaris. 7 €.

1

El hotel a orillas del río

L'última pel·lícula del coreà Hong Sang-soo és tan bona com les anteriors. La seva manera de capturar l'absurd de la vida és fascinant, tendra i també molt divertida. La intimitat del Zumzeig li va molt bé.

→ Zumzeig. Diumenge 15, 17 h, i dimecres 18, 19 h. 7 €.

Teatre i dansa

PEP GOL

I si tothom vota en blanc?

La companyia La Danesa porta a escena l'Assaig sobre la lucidesa' de Saramago al Teatre Akadèmia. Andreu Gomila obre els ulls

EL NOBEL PORTUGUÈS José Saramago va ser un visionari, a banda d'un excel·lent prosista. A l'*Assaig sobre la lucidesa* va tornar a la capital d'*Assaig sobre la ceguesa*, per rescatar aquells ciutadans que havien quedat de cop cecs, veure'ls recuperar la vista i, en període electoral, decidir votar en blanc en uns comicis municipals i fer perdre el nord a l'alcalde, el primer ministre i el ministre de l'Interior. En lloc d'esbrinar les arrels profundes de l'acte de rebel·lia, aposten per reprimir. Fins a les últimes conseqüències.

Quan la companyia La Danesa preparava la posada en escena de la peça, la tardor del 2017, va passar l'1 d'Octubre com una piconadora per sobre de tots ells, ens explica el director de l'adaptació de la novel·la, Roger

Julià, i van pensar fins i tot de no fer-la. Tot s'assemblava massa a la realitat.

"La distància era tan breu que no sabíem si estàvem massa enganxats als fets", matisa Julià. Els paral·lelismes entre la novel·la de Saramago i el que va passar a Catalunya aquella tardor eren inevitables. Però van decidir, per sort, seguir endavant.

L'objectiu de la companyia era "tractar el tema de la democràcia real, aquest ideal utòpic". I per això pretenien, diu Julià, "obrir una reflexió conjunta dins la funció amb el públic sobre els límits de la democràcia, quina és la veu del ciutadà i la seva poca capacitat d'acció davant de la violència de l'estat polític". Tots, de fet, vam entendre l'octubre del 2017 allò que va teoritzar Max Weber que l'estat té el monopoli de la

violència damunt la població. "Encara que el mateix opressor no ho vulgui, els mecanismes de l'estat s'acaben menjant el poble: el polític no pot aturar aquesta maquinària, una bèstia enorme", afegeix Julià.

Tot això és ben perceptible a *Assaig sobre la lucidesa*, una peça que es va estrenar al Grec 2018 (en van fer un parell de funcions) i que ara podrem veure a l'Akadèmia. La posada en escena de Julià podria titular-se *Assaig sobre la senzillesa*: dues cadires i un espai buit concebut com una pissarra com a únic suport escenogràfic. "Vinc de la commedia dell'arte, de l'espai buit i de l'actor com a eina única", indica. També podria dir-se *Assaig sobre la llum*, ja que aquí és el que marca la diferència. És amb el que van estar-

hi més hores, per acabar ordint una filigrana. ■

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Del 18 de setembre al 13 d'octubre. 18-22 €.

'Els mecanismes de l'estat s'acaben menjant el poble'

El funeral de Mary-lin

ELS FUNERALS TENEN, com tots els actes socials, connotacions d'espectacle. Fúnebre, però espectacle. I moltes vegades es tanca amb els aplaudiments de familiars i amics. El funeral imaginat per Pere Anglas n'ha rebut uns quants durant el mes d'agost al Versus Glòries i d'aquí que segueixi en cartell durant el mes de setembre. El millor de l'obra d'Anglas és que no és res més del que vol ser. És a dir, un divertiment d'estiu per passar l'estona tot mirant uns personatges estereotipats i sense costures en una situació teòricament dramàtica tractada amb humor. Vaja, que es tracta de riure's del mort i de qui el vetlla.

En aquest cas la morta és la mare de tres germans poc avinguts (el pragmàtic empresari, el pintor gai i l'histèric empastillat) que es retroben a la sala de vetlla davant del taüt, únic i ben emprat element escenogràfic de la proposta. L'esquer de la rancúnia entre ells s'esvaeix amb l'aparició d'un estrany que es presenta com el cuidador de la mare a

OBRA DE LA SETMANA

la residència d'avis i àvies. La rialla està servida. Una comèdia força esbojarrada digna del cine espanyol dels anys 60 que el director, Òscar Molina, no ha acabat de relligar. No és fàcil conduir l'exageració, l'efervescència, trobar el punt just que fa riure. Per cert, la Mary-lin aquí no hi pinta res.

■ Santi Fondevila

DE QUÈ VA...

Tres germans es retroben al funeral de la seva mare.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un divertiment sense pretensions, per passar l'estona.

→ Versus Glòries.

M: Glòries. Fins al 29 de setembre. 12 €.

Blackface y otras...

DE QUÈ VA...

Monòleg àcid i crític sobre el racisme.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure una bona denúncia social.

→ Sala Fènix.

M: Paral·lel. Fins al 22 de setembre. 16 €.

NEED RAMIREZ

ÉS TEATRE NECESSARI. El valor de *Blackface y otras vergüenzas* transcendeix la seva aportació artística per erigir-se en altaveu de tot allò que és reprovable en una societat que presumeix d'estar lliure d'una xacra com el racisme. L'espectacle ideat i interpretat per Silvia Albert Sopale col·loca un mirall desagradable davant d'una ciutadania que no es reconeix com a racista perquè ha eliminat el conflicte de la consciència col·lectiva. A diferència dels Estats Units, França o la Gran Bretanya –amb els seus problemes de convivència–, aquí sempre que apareixen aquestes espinoses qüestions la sensació és que no ens toquen.

Albert Sopale –servint-se de les habilitats d'una mèdium singular, germana de Whoopi Goldberg a *Ghost*– ens obliga a fer front a tots aquells episodis (del negre de Banyoles a la Negra Tomasa del Carnaval indià de Las Palmas) que retraten una societat que assumeix com a normal actes i tradicions que en altres llocs estarien com a mínim subjectes a crítica i denúncia. Un espectacle que diu ben clar que el racisme existeix i forma part de la nostra història i de la nostra manera d'entendre l'altre. Tot en tot irònic fins que arriba la tràgica biografia de Sara Baartman. Llavors el riure es talla en sec.

■ Juan Carlos Olivares

ENS

AGRADA

Grans obres que no et pots perdre

UNA GOSSA EN UN DESCAMPAT

D'aquí uns anys s'estudiarà aquesta obra als instituts.

→ Sala Beckett. M: Poblenou

Del 19 de setembre al 13 d'octubre. 10-20 €.

CASA DE NINES

Ramon Madaula, Emma Vilarasau, Isabel Rocatti i Júlia Truyol donen vida a la versió que ha fet Lucas Hnath del clàssic d'Ibsen.

→ Romea. M: Liceu. Fins al 13 d'octubre. 24 €.

AIXÒ JA HO HE VISCUT

Recital interpretatiu de Carles Martínez que us farà pensar sobre el temps.

→ Biblioteca de Catalunya.

M: Liceu. Del 18 al 29 de setembre. 18-28 €.

PERSONES POTENCIALMENT PERILLOSES

Seguiu-li la pista a l'autor i director Roger Torns. Sang nova i brillant!

→ T. Tantarantana. M: Paral·lel. Fins al 22 de setembre. 12-21 €.

GRANS ÈXITS

Hi ha obres de teatre que sempre funcionen i que tornen sovint

↑ Cinco horas con Mario

A Madrid, l'adaptació de Josefina Molina de la novel·la de Delibes porta en cartell des del 1979. És un monòleg escruixidor de Carmen davant del seu difunt marit Mario.

→ Teatre Goya. M: Universitat. Del 18 de setembre al 20 d'octubre. 28 €.

↑ Kràmpack

El debut com a dramaturg de Jordi Sánchez torna a la cartellera de la ciutat després de més de vint anys sense ser-hi present. Quatre amics i una potent pulsio sexual.

→ Aquitània Teatre. M: Hospital Clínic. Fins al 27 d'octubre. A partir de 12 €.

↑ La llamada

Qui més qui menys ha vist la pel·lícula de Los Javis, però no tothom sap que va néixer com a musical *underground* a Madrid, fa cinc anys. Se us ha aparegut mai el Senyor?

→ Teatre Poliorama. M: Catalunya. Fins al 29 de setembre. 15-31 €.

Informa't a timeout.cat/estrenes-setmana

TEATRE *del* RAVAL

TESTIMONI de CÀRREC

d'Agatha Christie

1 any d'èxit!

15.000 espectadors!

Torna l'obra mestra de la reina del suspens.

No te la perdís!

Del 6 de setembre al 27 d'octubre

COMPRA D'ENTRADES A WWW.TEATREDELRAVAL.COM

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

Ajuntament de
Barcelona

Fundació
catalunya cultura

el Periódico

Obra Social 'la Caixa'

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

TOP 9 MMVV

Vic està d'estrena

Arriba la tardor i la capital d'Osona ens presenta la nova temporada musical. El Borja Duñó li pren el pols

COM UN APARADOR, cada mes de setembre el Mercat de Música Viva de Vic ens mostra allò que s'està coent a casa dels creadors musicals d'aquí i d'allà. Ara n'arriba la 31a edició i la meitat del programa són estrenes. En triem nou, però n'hi haurà més: A Contra Blues, Los Aurora & Band Dulda, Gertrudis i molts altres també hi presenten nou material.

1 Juliane Heinemann
El Mercat s'inaugura amb el projecte guanyador del Premi Puig-Porret 2018, *L'últim camí de Walter Benjamin*, que la cantant nascuda a Berlín dedica al filòsof alemany. Música electrònica, poemes, efectes visuals i un quartet de luxe.

→ Atlàntida. Dc. 18, 19 h. Grátis (reserveu-hi lloc).

2 Ferran Palau
Precedit per un parell de singles, el 18 d'octubre

arriba el quart disc del membre d'Anímic, un dels millors cantautors pop-metafísic o no-del nostre país. Es diu *Kevin* i el necessitàvem tant com l'aigua del rierol. El sentirem en primícia.

→ Atlàntida. Dj. 19, 21.30 h. 3 €.

3 Lagartija Nick
El grup d'Antonio Arias és ja un clàssic del rock d'avantguarda del nostre país. Des de Granada, van parir amb Enrique Morente el mític *Omega* (1996) i ara presenten el que serà el seu 14è disc, *Los cielos cabizbajos* (2019), un poema simfònic dedicat a les ciutats devastades per la guerra.

→ Atlàntida. Dv. 20, 18.30 h. 3 €.

4 Lorena Álvarez
Cinc anys després de l'EP *Dinamita*, l'asturiana torna amb un ram preciós de cançons gairebé despullades que titula,

simplement, *Canciones sencillas* (2019). Folk que s'assembla a la vida real, que enamora i ens connecta amb les petites coses. Com diu ella, per assaborir amb una copa de vi o una cervesa.

→ Carpa Negra. Dj. 19, 19.15 h. 3 €.

5 Lina Raul Refree
Després de treballar amb veus com les de Silvia Pérez Cruz, Christina Rosenvinge i Rosalía, ara Raül Fernández Refree ens presenta la cantant de fado Lina. Sense guitarres, només amb piano i sintetitzadors.

→ Atlàntida. Dv. 20, 20 h. 3 €.

6 Mazoni
Un altre que publicarà nou disc el 4 d'octubre és Jaume Pla. El novè disc de Mazoni es titularà *Desig imbècil* i promet una tornada a la cruïlla del rock. "Obre els ulls o te'ls cosiran", adverteix el de la Bisbal a la cançó titular.

→ Atlàntida. Dv. 20, 21.30 h. 3 €.

7 Lidia Damunt
L'ex Hello Cuca torna en solitari amb *Nacer en Marte*, tres anys després de l'èxit de *Telepatia*, que ens va deixar clàssics com *Bolleras com otú*.

→ Jazz Cava. Dc. 18, 21.30 h. Grátis.

SAMUEL NAVARRETE

Juliane Heinemann

Lorena Álvarez

Maria Rodés

Més directes a timeout.cat/concerts-temporada

Ferran Palau

DE QUÈ VA...

Al Mercat de Música Viva de Vic la meitat de la programació són estrenes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és el lloc i el moment de saber què ens ofereix l'any musical.

→ Vic. Del 18 al 21 de setembre. mmw.cat

8 Maria Rodés

Després d'*Eclíptica* (2018), Maria Rodés s'embarca en un projecte d'homenatge a les bruixes, dones lliures que van acabar a la foguera, amb cançons inèdites i noves adaptacions de peces ja conegudes.

→ Auditori. Dv. 20, 22.15 h. 3 €.

9 Nico Roig

Dos concerts íntims amb el duet de veus Tarta Relena i so binaural (us caldran auriculars) per presentar *Yo siempre sueño que sí*. Reserveu-hi lloc!

→ Auditori. Dc. 18, 21.30 i 22.45 h. Gratis.

NO T'HO PERDIS

Una història al·lucinant

POTSER NOTÉ un documental com *Searching for Sugar Man*, però la història d'Ata Kak és tant o més al·lucinant que la de Sixto Rodríguez. Penseu en un músic nascut a Ghana, que emigra primer a Alemanya i després al Canadà, on grava una casset amb el sintetitzador de segona mà que li compra la seva dona en un mercat de puces. És el 1992. Com que no troba ajuda, l'envia a Ghana i el seu germà en fa 50 còpies de les quals només se'n venen tres. Vint anys més tard, Brian Shimkovitz en troba una còpia pirata i flipa: penja una cançó d'Ata Kak al seu blog *Awesome Tapes of Africa* i es converteix en un hit. Però Shimkovitz encara triga anys a trobar el seu autor, que havia tornat a viure a Ghana. "No tenia ni idea que les meves cançons estaven a internet, va ser el Brian que m'ho va dir", assegura per telèfon, des de Kumasi. Ara, el seu disc *Obaa sima* ('dona ideal', en twi) és una obra de culte, una mescla de highlife, rap, funk i reggae que el músic torna a presentar a Barcelona després de passar pel Sónar el 2016. "Estic tan emocionat d'haver tornat a la música, és meravellós girar pel món expressant-me musicalment, m'encanta!", exclama. ■ B. D.

DE QUÈ VA...

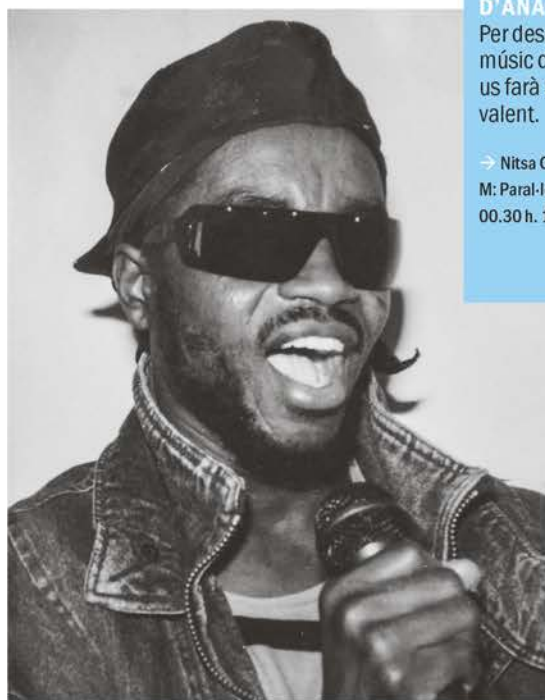
Ata Kak, el *Sugar Man* africà, a la festa Libido.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir un músic de culte que us farà ballar de valent.

→ Nitsa Club: Libido.

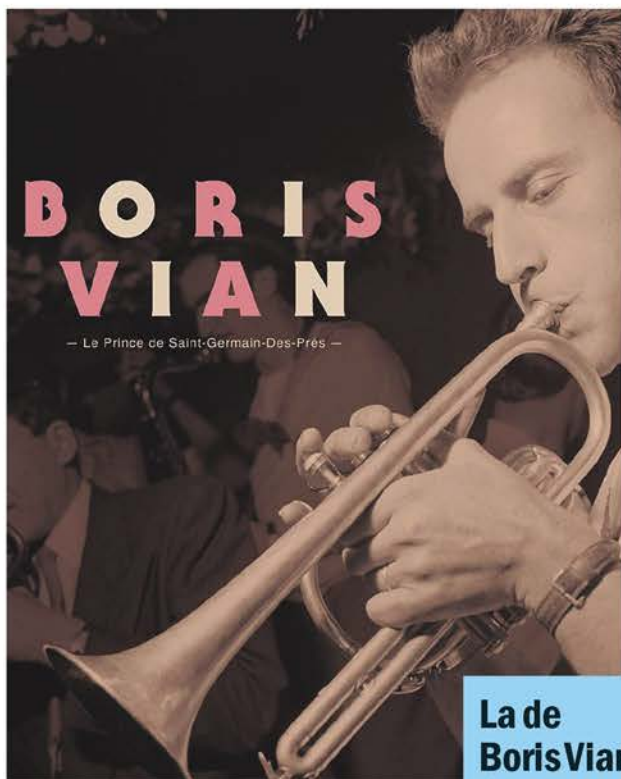
M: Paral·lel. Dv. 13.
00.30 h. 16-20 €.

LA CANÇÓ DE BCN

‘Barcelone’

→ Boris Vian

**La de
Boris Vian
és una
mirada
externa,
la d'un
turista del
1957**

AL LLARG DE dos anys, aquesta secció ha aplegat un cançoner sobre carrers, places, barris, bars, mercats, estacions de tren, edificis i portals de Barcelona. Totes les cançons les han fet músics barcelonins o que van passar alguna temporada prou llarga a la nostra ciutat. Ha arribat l'hora d'acomiar la secció i ho farem amb una mirada externa, la d'un turista. Però d'un turista que va visitar Barcelona molt abans que es convertís en un dels principals destins turístics del planeta.

Boris Vian ens parla aquí d'una Barcelona de finestres torrades pel sol, de dies molt curts, de nits sense descans... Podria ser una descripció feta abans d'ahir, però també fa referència a flors, carrers empedrats i soroll de guitarres; elements pràcticament extingits de la via pública i que ningú empraria avui per descriure la capital catalana. És clar: el poeta francès la va escriure l'any 1957 i aquest aire melancòlic de pasdoble afrancesat l'hi va posar el pianista Alain Goraguer.

És la postal d'una Barcelona que ja no existeix, però, tot i això, fa quatre dies una agència de viatges francesa encara la feia servir per promocionar el seu pack Week-end à Barcelone. ■ Nando Cruz

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Zubin Mehta

El carismàtic director d'orquestra indi torna a Barcelona per dirigir La Tercera de Mahler, amb la Filharmònica d'Israel, la mezzosoprano Mihoko Fujimura, i el Cor Infantil i el de Noies de l'Orfeó Català.

→ L'Auditori. M: Marina. Dc. 18, 20 h. 32-165 €.

↑ ‘La flauta màgica’

La popular òpera de Mozart torna a l'escenari del Palau, en aquesta producció que dirigeix Xavier Puig, al capdavant d'un nombrós grup de solistes vocals, l'Orquestra Terrassa 48 i el Cor i Ballet NovAria.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Ds. 14, 20.30 h. 38-68 €.

↑ La Banda a la festa major del Poblenou

La Banda s'uneix a la festa major del Poblenou amb un concert a L'Aliança amb peces de compositors com ara Xostakóvitx, Khatxaturian, Sparke, Blanquer, Serra i Oltra. El dirigirà Carlos Ramón.

→ L'Aliança del Poblenou. M: Llacuna. Dj. 12, 20 h. Gratis.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbt

Orgull a les ones

La primera ràdio LGBTI en català ha nascut a Barcelona. En **Sebastià Portell** hi posa l'antena

VAN COMENÇAR A emetre el 17 de maig, coincidint amb el Dia Internacional contra la LGBTI-fòbia, i des d'aleshores no han fet més que créixer en antena: Orgull Ràdio es projecta des del Casal d'Entitats Mas Guinardó cap al món amb l'objectiu de fer sentir la veu de la comunitat LGBTI+.

Quan va tenir la idea de fundar-la, Oriol Serra vivia a Madrid i sabia que hauria de tornar a Barcelona i engrescar tot un grup de col·laboradors per posar-la en marxa, però que funcionaria. Recorda amb un somriure que van néixer i viuen "sense suport de corporacions ni d'empresaris", i que és per això que són lliures. Són un mitjà atípic, que cobreix tot l'espectre LGBTI+ i els temes que afecten i preocupen la comunitat: des de la salut sexual fins als feminismes i l'activisme trans, des de la nostra gent gran fins als

DE QUÈ VA...

Una finestra de llibertat radiofònica.

COM ESCOLTAR-LOS...

Podeu seguir les seves emissions en directe i recuperar els podcasts a la seva web.

→ orgull.cat

principals esdeveniments d'oci que se celebren a tot el territori.

Ara encaren la seva segona temporada i a més de tornar amb els programes *Bon dia, Paral·lel!*, un espai musical 100% barceloní; *Quin orgull*, un magazín cultural presentat pel mateix Serra, i *10 points goto... Barcelona*, un espai temàtic eurovisiú, estrenen *La tarda més orgullosa*, un programa musical enfocat especialment a la música LGBTI i amb una forta voluntat interactiva. "Volem que la gent truqui per demanar-nos

cançons", diu Serra.

Si li preguntem pel públic a què es dirigeixen, l'Oriol ho té clar: "Estem oberts a tothom però clarament treballem per a la comunitat LGBTI. I ho fem de manera àmplia, no sabem ni volem saber a quin partit voten els oients. Som diversos i volem que el nostre públic també ho sigui". Van reprendre les

emissions el passat 4 de setembre i tenen energia per a tot un curs d'orgull. ■

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

La família de Pere IV

Vint anys de La Escocesa, la fàbrica de creació analògica i comunitària. Per *Eugènia Sendra*

CELEBREN VINT ANYS

d'art i resistència i el futur de La Escocesa sembla més encoratjador que mai. Això, tot i estar situada en un complex fabril del segle XIX que es conserva en un estat precari i els plans de l'Ajuntament, propietari del 93% del recinte, de transformar l'espai en equipament públic i habitatge social. "Ara que és municipal demanem que es replantegi l'ecosistema de La Escocesa",

diu Enric Puig Punyet, director de l'equipament. Puig també parla de la voluntat d'ampliar espais, reformant-los segons les necessitats d'ús per afavorir la conservació del recinte.

La Escocesa és una fàbrica de creació, i forma part de la xarxa de fàbriques municipals, però té un ADN propi en què destaca la gestió associativa. Ideològicament, busquen "reapropiar-se de les baixes tecnologies" i conceben el lloc on treballen com a "obra

DE QUÈ VA...

Portes obertes durant tres dies amb diferents activitats que expliquen La Escocesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir una fàbrica de creació que aposta per la baixa tecnologia.

→ Pere IV, 345. M: Selva de Mar. Del dv. 13 al dg. 15. Gratis.

d'art col·lectiva", sosté el director. L'integren una vintena d'artistes residents: Daniel de la Barra, Valentina Alvarado, Carlos Vázquez, Marina Rubio i Juan Francisco Vázquez, dels més veterans del lloc, entre d'altres. Del 13 al 15 de setembre presentaran el seu espai de treball i recerques, que sovint es materialitzen en

projectes amb altres col·lectius; la família de Pere IV obre les portes, visiteu-los. ■

LA HISTÒRIA

Les dates que han marcat La Escocesa

Passat, present i futur del recinte fabril del Poblenou

EL 1984 TANCA la fàbrica que operava a La Escocesa (Johnston, Shields & Cia) però els treballadors es constitueixen com a cooperativa i mantenen l'activitat productiva fins a finals dels 90. El 1999 un col·lectiu d'artistes es

trasllada de la rambla del Poblenou a La Escocesa, on s'instal·len de lloguer. Condicionen l'espai i fan de reclam per a altres creadors; també són claus a l'hora d'aconseguir el reconeixement patrimonial de l'espai —un

caramel per a grups immobiliaris— i ofereixen a l'Ajuntament un projecte per autogestionar-lo. El 2006 La Escocesa s'integra a la xarxa de fàbriques de creació del consistori, que el 2017 adquireix més parcel·les del

complex industrial. L'esperit de la fàbrica reapropiada, i el dels primers inquilins artistes, té ressò en el model organitzatiu de La Escocesa, que funciona com a associació. Es finança amb recursos municipals (80%) i les quotes dels socis usuaris.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

‘One man’ nyoqui bar

Al pot petit, etc. Però al Brera, *gastrobar* minimal italià, és cert! Per Ricard Martín

RECORDO QUE EL propietari d'un restaurant italià de dimensions versallesques em va dir: "Cada cop que -poseu el nom d'un empresari de pasta italiana fresca industrial amb cognom d'amfibi que salta-ve a Barcelona em reserva taula. Després de tot, soc el que millor cuina la seva pasta". Em vaig quedar astorat (i no estic dient cap secret, ho proclama el mateix cuiner).

Contra el mal cos que un pretès gran restaurant italià et clavi 15 euros per mitja bossa del que al súper en costa 3, us podeu regalar un migdia o una nit al Brera: un bar restaurant d'italianitat austera però total, arrezerat en una cantonada d'Hostafrancs. Un cop de puny petit i sense artificis, però orgullós: dotze referències, entre *antipasti* i nyoquis, "tots fets des de zero". El va obrir el Mirko Italiano (de Milà!, triple carambola) a finals del 2018, i el gener del 2019 va decidir convertir-lo en "l'únic bar de nyoquis d'Europa, que en tingui jo constància", riu. Italiano -que va ser cap de cuina al Meneghina- m'assenyala una cantonada rere la barra: una planxa, dos fogons i una superfície metàl·lica on pasta els nyoquis cada dia. "El nyoqui és una pasta que porta ous, farina i patata. La meua recepta té una

massa de només patata i farina, amb un toc especial", explica.

I caram, és cert. Després d'examinar una carta breu però temptadora (nyoquis amb albergínia fumada, gambes i pesto de festucs! I un menú de migdia a 12 euros) em decideixo

pels clàssics de *ragù*. La textura és suau i ferma, diferent del mos farinós de bossa. El *ragù* és impecable, amb més carn que salsa, com ha de ser. De primer, demano el pa amb tomàquet estil Brera: mig panet torrat (*frisella*, que en diuen) amarat en oli d'oliva, i cobert amb cirerols, ceba i tàperes: el pa amb tomàquet vist com a amanida, refrescant i consistent. Per postres, un tiramisú de dimensions pocs cops tastades a Barcelona. Farts

de gentrificació agombolada i grans locals? Aneu al Brera. ■

DE QUÈ VA...

Un bar restaurant dedicat en cos i ànima al menjar italià.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè en Mirko és un gran cuiner fent coses senzilles.

→ Àl·liga, 25.

M: Hostafrancs. T. 645 310 496. 12-25 €.

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**
¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

NECESSITEU
UN SERVEI
DE DESTRUCCIÓ
CERTIFICADA
DE DOCUMENTS?

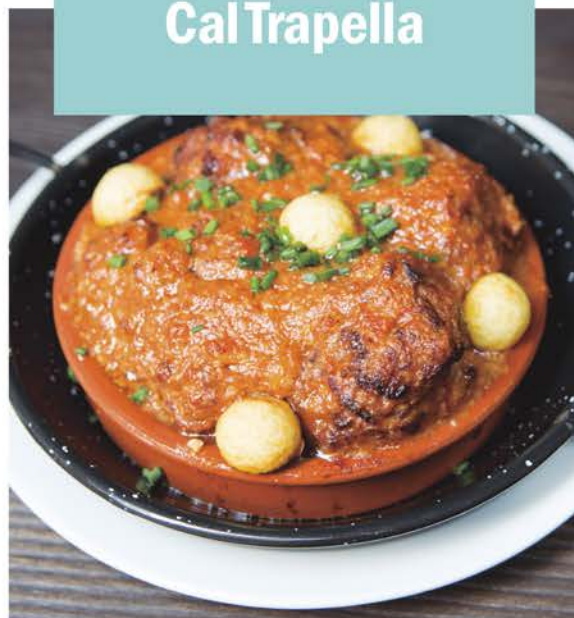
**El Centre Especial de Treball MANSOL
us ho ofereix**

Posem a la vostra disposició un servei expert de destrucció
certificada de documentació confidencial que garanteix
la destrucció immediata i el compliment de la legislació vigent.
Ocupem a persones en situació d'exclusió social i amb discapacitat física.

Per a més informació i/o pressupost:
Tel. 93 497 03 50 mansol@mansol.cat www.mansol.cat

SI MAI HAS ESTAT A...

Cal Trapella

MARIA DIAS

Gracienc fins al moll de l'os

Hi ha tantes Gràcies populars com se us acudeixin –crosta punk, *multiculti*, d'art i assaig, associativa i veïnal...–, però totes tenen un aspecte en comú: l'esperit festiu i tolerant (la majoria de les vegades). El recent bar restaurant Cal Trapella n'és una cara més. Aquí hi fan cuina catalana de grans èxits, i també hi sonen grans èxits catalans: esperit gracienc Txarango-Catarres, per entendre'ns.

Masia catalana

Com que jo també soc festiu i tolerant, obvio la música ambiental –un bon debat: cal menjar-nos amb patates la música del xef?– i m'assec disposat a gaudir dels grans hits de la cuina catalana. Cal Trapella és la renovació de la clàssica masia urbana on el platillo –guisat o sofregit, no pas platet!– guanya la partida a la carn a la brasa.

Mans i mànigues

Aquest és un lloc petit, amb una infraestructura de cordill i espardenya. Però això no treu que s'esforcin per posar a taula elaboracions notables: com les mandonguilles –de la mida del puny d'un nen, amb potent picada on es nota l'ametlla i la mà del xef fent rodolar porc i vedella– o unes croquetes de ceps impecables. De les limitacions n'han fet virtut: poques coses a carta i ben fetes, com uns musclos trapelles amb salsa de *mojo picón* o unes braves que faran fortuna. ■ Ricard Martín

Menjar de carta per: 20-25 €

→ Francisco Giner, 22. M. Diagonal. T. 662 628 058.

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Àbar

→ Cardenal Casañas, 7. De 19 a 2 h.
M: Liceu. T. 93 277 96 71.

HAUREU DE TRAVESSAR la cerveseria artesana Kaelderkind, davant de la mítica botiga de pòsters Verkerke. Al fons del local, hi trobareu la cocteleria Àbar, un espai per gaudir en petit comitè, que us protegirà de la massa turística com si fóssiu mosquits prehistòrics en ambre.

Ambre precisament és el color predominant a la barra que condueix la Cecilia Hakim, una *bartender* experimentada i premiada que viu la professió com una *shokunin* de la mixologia.

DE QUÈ VA...

Una cocteleria *speakeasy*, amagada al fons de la cerveseria artesana Kaelderkind.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Còctels creatius entre 7 i 9 euros i tècnica depurada a la barra.

SERGIO VAZQUEZ

La seva debilitat? Els whiskies. Supera les 50 marques i té ampolles que farien udolar els perepunyets d'aquest destil·lat. Destacable també la seva selecció de roms i destil·lats de l'agave. I fins i tot juga amb cinc aixetes de cerveses artesanes i una desidra, que també utilitza per estimular la seva imaginació coctelera. Perquè a l'Àbar mana la creativitat. La Cecilia juga sense carta. Li haureu

d'explicar quins gustos teniu i quin verí us posa més, i ella us fabricarà un beuratge complex, amb xarops artesanals i destil·lats d'entitat. La idea és que cada visita sigui una aventura nova. El meu got és una festa de whisky escocès amb cítrics, *biter* de xocolata i vibracions picants al final del glop. Les rajoles, la llum portuària i la sensació de beure a una barra il·legal hi fan la resta. ■ **Òscar Broc**

BRINDIS PERA DOS

Benzina

CARLES FUENTES és el cocteler del Benzina (passatge de Pere Calders, 6), un restaurant *ultracool* de cuina romana on la cocteleria juga un paper clau.

Quin és el vostre fort?

Per la tipologia del barri i el públic, som una cocteleria per a gent a qui potser l'afer dels còctels no els crida massa l'atenció. Aquest és un barri de vermut i de cervesa. El local és informal, i, com el menjar, les copes es dirigeixen a un perfil de client molt ampli. Fem tragos d'alta qualitat a preus d'amic, inspirats en el rock.

El bartender: mixòleg o psicòleg?

Em desmarco; per mi un bon *bartender* no és aquell que sap totes les receptes –per això ja hi ha Internet i els llibres– sinó aquell que sap improvisar. Que sap arribar a la densitat i el sabor desitjat sense tenir-ho tot a mà.

Una anècdota explicable?

Mes que anècdota, constatar que en la nit dominen tres perfils: l'agressiu que es posa violent, l'afectuos i l'extravertit. Hi ha gent que ve a sopar sola, ha viscut molt i t'explica coses molt interessants. ■ **R.M.**

Compra-la a timeout.cat/box. La pots recollir a **Pangea The Travel Store** (rambla Catalunya, 23).

MARIA DIAS

Tendències

ENS INSPIRA

La pell del poeta

Ernest Costafreda abraça un nou projecte artístic on reivindica l'amor per sobre de la por. Per *Laia Beltran*

IMAGINA QUE ACABES de tancar la teva marca de moda. Només penses a marxar a Mèxic. I si t'has de vendre el projector i la Play, cap problema. Això va fer l'Ernest Costafreda fa un any i mig, temps que ha invertit viatjant amb una motxilla per mig Llatinoamèrica. També ha observat, ha escrit, ha dibuixat, ha fotografiat. El resultat és un projecte artístic que ha batejat com a *Poesía de mierda*. Literal. "La poesia és una merda perquè sempre diu la veritat", dispara. "Vull reivindicar que les coses es facin per amor i no per por. Potser perquè soc un puto nen petit...". I sempre ho serà, tot i parlar de coses crues i llegir massa Bukowski. *Poesía de mierda* (Stendhal Books) va més enllà d'un personalíssim poemari homònim, com Costalamel anava més enllà de samarretes. "Vull treure la poesia del llibre perquè així pot arribar a més gent i si cal dosificar-la per pindoles a Instagram doncs ho faig. També faig intervencions artístiques al carrer, curts, fotos...". No li importa tant el suport com el missatge. "La poesia et salva", insisteix. Potser perquè ho ha viscut en pròpia pell. ■

AL CAP

Aquest barret d'Alma de Mi Alma el va adornar amb plomes i el lema Punk & Poets.

A LES MANS

Flipa amb els anells de plata de la firma mexicana Avocet.

ALS PEUS

Sempre porta models clàssics, de Vans o de Converse.

Molta merda!

Arriba la presentació de *Poesía de mierda* a Barcelona, amb recital i venda de roba customitzada.

→ Casa Capella (Rambla, 73). Dj. 19, 19.30 h.

Art portable

Amb poemes i dibuixos intervé en jaquetes militars, camises texanes, samarretes... tot peces vintage. Per què fer més roba?

Moments màgics

El retrat d'una amiga a Ciutat de Mèxic sobre el blau del mar de Puerto Escondido és una de les moltes imatges del viatge que l'han inspirat.

MARIA DIAS

El teu estil

Per Eugènia Sendra

1

BEN LLARGS

American Socks

Els mitjons són un *must* de l'uniforme dels patinadors i la marca de Barcelona treballa amb diferents mides: llargs, fins al genoll o persobre... Afegiu-hi proteccions, si sou principiants.

→ 9,95 €. americansocks.com

2

BEN CURTS

Adidas

L'hemeroteca suggereix pantalons curts i ajustats per patinar, o el *look* extrem de Raquel Welch a *Kansas City Bomber*. Aquesta és la proposta d'Adidas, que actualitza els seus clàssics.

→ 24,95 €. adidas.es

3

HERÈNCIA DISCO & Other Stories

Aquesta ronyonera –ideal per a documentació, claus...– és tot un homenatge a la generació que als anys 70 va fer ballar els patins a les discoteques.

→ 59 €. stories.com

4

QUATRE RODES

Moxi

Una antiga *roller derby girl* va crear la marca de patins que triomfa: acolorida, retro, amb accessoris (n'hi ha que porten ales!). Segur que els veureu rodar al festival Skate Love (pàg. 25).

→ 338,99 €. inercia.com

Més idees a
timeout.cat/tendencias

EL CALAIX DEL SASTRE

El bon marro

→ kaffeeform.com

Estalvieu-vos l'envàs del cafè per endur amb una tassa reutilitzable. Les de la marca berlinesa Kaffeeform han rebut premis i estan fetes amb restes de cafè i biopolimers. I així tanquen el cercle (12,52 euros).

Art solidari

→ eldiluviuniversal.com

La galeria exposa i ven la col·lecció de ceràmiques i dibuixos de Mariscal, resultat de la col·laboració amb el projecte de Foundawtion, que ha construït una escola al Senegal. A partir del dj. 12, un mariscal per una bona causa.

Vestir el lliit

→ santaliving.com

Santa Living és una marca inspirada en la Costa Brava que es presenta amb una càpsula de roba de lliit de cotó orgànic, feta a Portugal. Tres fundes nòrdiques amb coixinera per viatjar en somnis a l'Empordà.

Nova adreça

→ brussosa.com

La botiga de bosses Brussosa estrena ubicació a la Via Augusta, 14-16, un local diàfan i elegant. Amb el canvi de lloc també eixamplen horitzons: aposten per noves marques, col·laboracions i dissenys vegans.

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Més aventures a
timeout.cat/viatges

L'arxipèlag verd

Set dies per descobrir São Miguel, la més gran de les Açores, entre hortènsies, vaques i volcans. Per *Eugènia Sendra*

1

FOTOS: EUGÈNIA SENDRA

2

3

4

1 Ponta Delgada

És la ciutat principal a l'illa més gran de les Açores i també la capital de l'arxipèlag, de visita obligada per conèixer el ritme tranquil d'una urbs portuguesa perduda a l'Atlàntic que abraça el mar amb esplendor. Deixeu-vos perdre pel centre, amb parada al mercat i a alguna petita galeria d'art, i acabeu la passejada tastant les *queijadas* a l'antiga merceria Louvre Michaelense, o amb un àpat al restaurant Rotas (s'hi ha de reservar taula amb temps).

2 En remull

Banyeu-vos a les aigües ferruginoses del balneari de Furnas i a les piscines de Ponta da Ferraria, on l'aigua està més o menys calenta segons les mareas. També hi ha platges de sorra al nord de l'illa. Feu el descens a Porto Formoso i el bany, després, a Praia dos Moinhos (podeu proveir-vos al restaurant Maré Cheia). De camí a Vila Franca do Campo, atureu-vos al Miradouro de Santa Iria per contemplar la immensitat de l'Atlàntic.

3 Senderisme entre llacs

Ens han gravat a foc allò de l'anticicló de les Açores i en realitat aquí el temps és imprevisible. Recomanen triar el dia clar per visitar Sete Cidades i Lagoa do Fogo, perquè les vistes de les muntanyes i els llacs són increïbles, però fins i tot amb boira i sota una pluja fina d'estiu l'espectacle geològic val la pena. Calceu-vos bé, hi ha molts senders per a tots els públics, i busqueu un indret remot i amb bona vista (és possible) per fer el pícnic.

4 Pico, l'illa negra

Volem fins a l'illa que és un reclam per a excursionistes, amants del vi i fans de la immersió i de la fauna aquàtica. Si opteu per pujar al cim volcànic que li dona nom convé passar-hi un mínim de 48 h... Abans que s'acabin voldreu aturar el temps per assaborir Pico, l'illa negra. Si us allotgeu a São Roque, apropieu-vos a l'àrea vinícola de Lajido, capbusseu-vos en alguna de les moltes piscines naturals i tanqueu la jornada sopant a Casa Ancora.

UN BON DRAMA ÉS ANAR AL TEATRE I QUE NO HI HAGI ENTRADES

➤ Compra la teva a timeout.cat/entradesteatre

TimeOut

LET'S PLAY THE GENDER GAME AGAIN.

**FUTUROA
SARAO DRAG
#7**

Sala Apolo

**Dissabte 14
setembre**

19:30h

APOLO

